

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1978 பிப்ரவரி 28]

இப்போது மொட்டயடித்த பி.டபிள்யூ.டி. என்னினியர்களைக் கூட கமை இராமச்சந்திரன் அவர்கள், அந்த விஷயத்திலே முடிவெடுத்து ஊஸ்ட் செய்த அவர்கள் பணியைக்கூட முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதன் அடிப்படையிலே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது, அதே போன்ற இந்த ஒரு கேசிலே மட்டும் ஏன் அவர்கள் வெளியே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள் 1—7—1975-லே 100 பேர்கள் அப்படி வெளியே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்களே, அப்படிப்பட்டவர்களை திரும்பவும் எடுத்துக் கொள்வதற்கு குறுக்கே நிற்கக் கூடியது என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எம்மண்ட் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய எண்ணங்களை நிறைவேற்றுகிற வகையில் இந்த அரசு நிச்சயமாக அதைப் பரிசீலிக்கும்.

(8) 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்

திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய திறமைகளைப் பயன்படுத்தி மிகுந்த அளவுக்குத் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குத் தூங்கள் ஆற்றக்கூடிய கடமைகளை விளக்கி அந்த அறிக்கையை வழங்கியிருக்கிறார்கள். அவருடைய பெரிய முயற்சியை அந்த அறிக்கையைக் காண்கிறபோது நம்மால் உணர முடிகிறதே தவிர, அவருடைய முயற்சிக்குேற்ற பலன் அந்த அறிக்கையின் மூலமாகக் கிடைக்குமா அல்லது தமிழக மக்களின் தேவைக்குேற்ற அளவுக்கு ஒரு அரசு, மாநில அரசு திட்டம் தீட்டி செயலாற்றுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறதா என்று எண்ணிப் பார்க்கிற போது, பழமொழியாகச் சொல்வதானால்—‘பழைய குருடிகதவைத் திறடி’ என்ற பழமொழியைப் போல பல ஆண்டு காலமாக இருந்து வருகிற அந்தச் சூழ்நிலையால் விளைகின்ற அந்தச் சிக்கல் இப்போதும் விளைந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் என்று சொல்லுகிறபோது அவர் என்னுடைய நண்பர் என்பதற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைந்தாலும் கூட, அவரும் ஒரு சூழ்நிலையில் கைதியாகத்தான் இருக்கிறார் என்பதை, சூழ்நிலையின் கைதியாகத்தான் மாநில அமைச்சர்கள் இருக்க வேண்டிய நிலைமை இந்த நாட்டில் இருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு நினைவூட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

1978 பிப்ரவரி 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்தலைமை]

ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள், எதிர்க்கட்சியினர் குறைகூறிப் பேச நேரிடுமானால், குறைகூறிப் பேசுகிற எதிர்க்கட்சியினரை எப்படியாவது கண்டிக்க வேண்டுமென்று காட்டுகிற ஆர்வத்தை நான் உணருகிறேன். ஆனால் ஆளும் கட்சி அமைச்சர்களைக் கண்டிப்பதாக எதிர்க்கட்சியினரின கருத்துக்களை எண்ணிக் கொள்ளாமல் ஆளும் கட்சி எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், இந்த நாட்டில் இருக்கும் சூழ்நிலை அந்த ஆளும் கட்சி மக்களுக்குத் தேவையான கடமைகளை நிறைவேற்ற முடியாததாகத்தான் அரசியல் சட்ட அமைப்பு முறை அமைந்திருக்கிறது என்பதை எதிர்க்கட்சியினர் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்து, ஒரு வகையில் எதிர்க் கட்சியினர் அவர்கள் மீது சொல்லுகிற குறைகள் எல்லாங்கூட, ஆட்சியின் நிர்வாகத்திலே அல்ல; நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கியுள்ள நிதிப் பற்றாக்குறைக் குறைபாடுகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வதெல்லாம் ஆட்சியில் இருப்பவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஆதரவாகத்தான் எண்ணிக் கொள்ள வேண்டும். அதுதான் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் வழியைப் புரிந்தவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்ற நெறியாகும். அதனால் கிடைக்கக்கூடிய நற்பலன் அதிகமாக இருக்குமே தவிர குறை ஏற்படாது என்பதை நினைவூட்டுகிறேன்.

இந்த அவை ஒரு கூட்டுக் கூட்டமாக, ஒரு தொடர் கூட்டத்தின் முதல் நிகழ்ச்சியாக ஆளுநர் உரையோடு தொடங்கப்பட வேண்டிய நிலைக்கு மாறாக ஆளுநர் உரையை இந்த அவையில் நாம் கேட்கக் கூடிய வாய்ப்பு, அதன்மூலம் அரசாங்கத்தின் கொள்கையை அறிந்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு, அரசாங்கத்தின் கொள்கையைப்பற்றி நாம் எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய வாய்ப்பு பல்வேறு விதமான கருத்துக்களை விளக்குவதற்கான அந்த வாய்ப்பு தவறிப் போய்விட்டது, இல்லாமல் போய்விட்டது என்பதற்காக எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த பலரும் குறைபட்டதை இந்த அவை நன்றாக அறியும்.

அப்படிச் கூறப்பட்டபோது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், அந்த நிலை ஏற்பட்டதற்கு ஒரு வருத்தம் தெரிவிக்கிற நிலை இல்லை. அது எந்தக் காரணத்தால் ஏற்பட்டாலும் சரி, சட்டமன்ற நடைமுறையில் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு எதிர்க் கட்சியினருக்குக் கிடைக்கவில்லை, உறுப்பினர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அது வேண்டுமென்றே அளிக்கப்படாத வாய்ப்பாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது தவறி விடப்பட்டதாக இருந்தாலும் சரி, இன்னொரு வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று இருந்தாலும் சரி அதை எடுத்துச் சொல்லும் போது ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சிக்கு அந்தவாய்ப்பைத் தராமல் போனதற்கு ஒரு வருத்தம் தெரிவிக்கிற முறையில் தான் அந்தக் கருத்தை தெளிவு

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 பிப்ரவரி 28]

படுத்தி இருக்கவேண்டும். அப்படி ஒருகருத்தைத் தெரிவிக்காமல் ஏதோ ஆளுநர் உரையை இந்த அவையில் நிகழ்த்துவதற்கு இல்லாமல் செய்துவிட்ட காரியம் ஆளும் கட்சியின் ஒரு உரிமையை போல் அது ஒருமுறையைப் போல் பேசுவது அவ்வளவு சிறப்பாகத் தோன்றவில்லை.

ஆளுநர் உரை நிகழ்த்த வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, நாங்கள் ஆளுநர் பேச வேண்டும் என்பதற்காக அதைச் சொல்லவில்லை. இந்த அரசின் கருத்து வெளிப்பட வேண்டும். கொள்கை வெளிப்பட வேண்டுமென்பதுதான் எங்கள் எண்ணம். ஒருவேளை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லக்கூடும் :—

[முற்பகல் 11-10]

எங்களுக்கு இப்போது என்ன கொள்கை இருக்கிறது சொல்வதற்கு; நடைமுறையிலே செயலாற்றுவதற்கே பல்வேறு சிக்கல்கள் எங்களுக்கு இருக்கிற நேரத்திலே இப்போது என்ன கொள்கையை எடுத்துச் சொல்ல முடியும்; கொள்கை என்று நாங்கள் பேச ஆரம்பித்தாலே மாநிலத்தின் முக்கியமான பிரச்சினையாகிய மாநில உரிமையற்ற தன்மையையும் மாநில சுயாட்சியற்ற தன்மையையும் விளக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும், ஆளுநர் உரை என்று சொல்லிவிட்டால், மக்களுடைய குறைகளைப் போக்குகின்ற வழியாக மிக நீண்டகாலமாக இருக்கின்ற காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை இன்னும் தீர்க்கப்படாமல், ஏதோ இடைக் காலத்திலே தண்ணீர் மட்டும் வந்துவிட்டது என்ற நிலைமை இருக்கிறபோது, கட்டாயமாக தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு, திருச்சி மாவட்டத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய தண்ணீர், தமிழ்நாட்டுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தண்ணீர், தமிழ்நாட்டிலே உணவுப் பற்றுக்குறை என்றைக்கும் ஏற்படாமலிருக்க கிடைக்க வேண்டிய தண்ணீர் பிரச்சினையில் இன்னும் பரிகாரம் காணாத நிலையில் ஆளுநர் உரையை எப்படி இங்கே வைப்பது என்றும் கேள்வியை ஆளுங்கட்சியினர் தங்களுக்குள்ளேயே கேட்டிருக்கலாம்.

ஆனால், எனக்குக் கிடைத்த செய்தியை வைத்துப் பார்க்கிற போது, ஆளுநர் உரையிலே இந்த அரசினுடைய கருத்துக்களை, கொள்கைகளை வைத்துவிட்டால், மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளோடு கருத்துக்களோடு ஏதாவது ஒரு வகையில் மாறுபாடு வந்துவிட்டால் இந்த அரசுக்கு நல்லதல்ல என்ற முடிவுக்கு அவர்கள் வந்து, எல்லாவிதத்திலும் மத்திய அரசுடன் ஒட்டிக் கொண்டுதான் இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்பட்டிருப்பதற்கு முன்னாலே இந்தி மொழி ஆதிக்கம் பற்றி இங்கே ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் வந்தபோது நான்கில் மனோகரன் அவர்கள் நிதியமைச்சராகவும் முன்னவராகவும் இருந்து எடுத்துச் சொன்னது—போன்ற எண்ணங்கள் அந்தக் கருத்துக்கு ஒட்டிய

1978 டிப்ரவரி 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

தாக இல்லாத காரணத்தினாலே, ஆளுநர் உரை வைக்கப்படுமானால் அதிலே மத்திய அரசுடன் கருத்து மாறுபாடுகளுக்கு சந்தர்ப்பம் அளிப்பதாக அமையும். ஆதலால் இந்த அவையிலே அதைக் கொண்டுவரவேண்டாம் என்று எண்ணி இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் அண்மையிலே டெல்லிக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். அங்கே பிரதமர் மொரார்ஜி தேசாயைச் சந்தித்திருக்கிறார்கள், அதற்குப் பிறகு பாட்னாவில் இருக்கிற உடல் நலம் குறைந்திருக்கிற திரு. ஜெயபிரகாஷ் நாராயணன் அவர்களைச் சந்தித்து இருக்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் சந்தித்ததை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். அந்தச் சந்திப்பின் மூலமாக சில கருத்து பரிமாற்றங்கள் சில கருத்து வளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டிருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

ஆனால் அதே நேரத்திலே அந்தச் சந்திப்பிற்குப் பிறகு முதலமைச்சர் பத்திரிகை நிருபர்களைச் சந்தித்துப் பேசிய போது இதைத்தான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

Mr. Ramachandran said he also informed the Prime Minister that the policies and programmes of the All India Anna DMK Government were on the lines similar to these of the Janata Government. Mr. Desai was appreciative of this

ஜனதா அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைகளும் நடைமுறைகளும் எதுவோ அதுதான் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தமிழக அரசை நடத்துகின்ற அந்தக் கட்சியின் கொள்கையாகவும் நடைமுறை திட்டமாகவும் Policies and Programme இருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் தெரிவித்திருக்கிறார்.

ஆளுநர் உரை மூலமாக நமக்குச் சொல்ல வேண்டிய கருத்தை நிருபர்கள் சந்திப்பில் மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை முழு அளவுக்கு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. தமிழக அரசு என்று சொல்லி நாட்டுக்கு அறிவித்துள்ளார்—அதன் மூலம் ஏதேனும் நன்மை கிடைப்பதாக இருந்தால்கூட நான் மகிழ்ச்சி அடைவேன், ஆனால் அதன் காரணமாக தமிழகத்தின் நலன்கள் அங்கே பாதிக்கப்பட்டு விடுமோ என்ற கவலைதான் எனக்கு இவைகளை எல்லாம் ஆளுநர் உரையில் சொன்னால் சட்டமன்றத்திலே உள்ளே ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள்கூட விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்ற எண்ணத்தோடு டெல்லியில் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களைச் சந்தித்து விட்டு பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு அந்தக் கருத்தை தெரிவித்து இருக்கிறார்.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 பிப்ரவரி 28]

திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களைப் பார்த்து அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறபோது, ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தில், எந்தத் துறையில் மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லிருந்தால் உள்ள படியே நான் மகிழ்ச்சி அடைவேன். ஆனால் மொத்தமாக அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தோற்றுவித்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வழியிலே வந்த அமைப்பு, இன்றைக்கு தமிழக ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கடமையை நிறைவேற்றுகின்ற நேரத்தில், மத்திய அரசே இன்றைக்கு பொறுப்புகளை முழுமையாக நிறைவேற்ற முடியாத நேரத்தில், மத்தியரசின் சில இலட்சியங்களிலே நாம் ஒத்துப் போக முடியுமே தவிர அதனை இலட்சியங்களிலேயும் ஒத்துப் போக முடியாத நேரத்தில் இப்படியொரு கருத்தைத் தெரிவித்து இருப்பதும் அதைத் தொடர்ந்து

Mr. Desai was appreciative of this. . .

தனது கருத்தைக் கேட்டு மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் மிகவும் மனநிறைவு அடைந்தார்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களேயானால் தமிழ்நாட்டு மக்களின் குறைகளைச் சொல்ல வேண்டிய முதலமைச்சரவர்கள், நமக்குக் கிடைக்க வண்டிய பங்கை வாதிட்டுப் பெறவேண்டிய முதலமைச்சரவர்கள், இந்தி போன்ற பிரச்சினையில் தமிழக அரசைப் பொறுத்த வரையில் எந்தக்கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் இந்தியைத் திணிப்பதை எதிர்ப்போம் என்று சொல்லவேண்டிய முதலமைச்சரவர்கள் இப்படி, தொகையை எழுதிக்கொள்ளுங்கள், செக்கிலே அடியிலே கையெழுத்துப் போடுகிறேன் என்பதைப் போலச் சொல்லியிருப்பது வருந்தத்தக்க ஒன்று. ஒருவேளை இது தவறாக இருக்குமேயானால், முதலமைச்சர், இந்து பத்திரிகையில் வந்திருக்கிற அந்தக் கருத்துக்கு மறுப்பு வெளியிட்டிருக்க வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டின் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர், வெறும் எம். ஜி. ஆர். அல்ல. அப்படி மறுப்பு வெளியிடாத காரணத்தால், ஆளுநர் உரை மூலம் வராவிட்டாலும், அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஒருவேளை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடக்கூடும், ஒருசில குறிப்பிட்ட காரியங்களில் மத்திய அரசாங்கத்தோடு ஒத்துப் போவோம், வேறு காரியங்களில் வேறுபடுகிறோம் என்று சொல்வார்களேயானால் அதை நான் ஏற்றுக் கொண்டாலும், முதலமைச்சருடைய கருத்து அது என்பதை இந்த நேரத்தில் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அதுமட்டுமல்ல, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கொள்கை விளக்கத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, கிராமப் பகுதிகளிலே வாழும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்காகச் சில திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற அந்த ஆர்வத்தைக் காட்டுகின்ற குறிப்புகள் இருக்கின்றனவே தவிர அவற்றைச் செயல்படுத்துகின்ற வாய்ப்புகள் அதிலே இல்லை. நான் விரிவாகப் படித்துப் பார்த்தேன். இந்த அரசாங்கம் நடைமுறையிலே இந்த ஆண்டில் என்னென்ன சட்டங்களைக் கொண்டுவர இருக்கிறது என்ற கருத்தோ, என்னென்ன கொள்கைகள் வரைமுறை செய்யப்பட வேண்டிய அளவிற்கு இருக்கின்றன என்ற கருத்தோ எதுவும் கொல்லப்படவில்லை.

கூட்டுறவுத் துறையைப் பற்றி, அதைச் சீர்திருத்தி அமைப்பதற்காக ஏதோ சட்டமே வரும் என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது. அடுத்து பஞ்சாயத்து பற்றி அண்மையில் ஒரு கருத்து வந்திருக்கிறது, பத்திரிகையிலே இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு அட்வைசரி கமிட்டி போட இருக்கிறது இதற்காக என்று. ஆலோசனைக் குழுவில் எந்தவிதமான குற்றச்சாட்டும் இல்லாதவர்களை—குற்றச்சாட்டு இருக்கின்ற காரணத்தினாலேயே குற்றவாளி ஆகிறார் என்று கருதி—குற்றச்சாட்டு சொல்லப் படாதவர்களாகப் பார்த்து அந்தக் குழுவில் போடுவோம் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துத் தலைவராக இருக்கின்றவர்களின் நிலைமை என்ன? பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களிலே, கூட்டுமன்றங்களிலே இடம் பெற்றிருக்கின்ற, பஞ்சாயத்து மன்றத் தலைவர்கள் ஏராளமானவர்கள், அதிலே என்ன நிலைமைகளுக்கு ஆளாவார்கள் என்றுகூடத் தெரிவிக்காமல் ஆலோசனைக் குழு இயங்கும் என்ற கருத்து பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. அதுபற்றி சட்டமாக வருவதாலும் அல்லது அரசாங்கத்தின் திட்டமாக இருந்தாலும் கூட அதைப்பற்றிய விவரம் இந்த அறிக்கையில் வரவில்லை.

நகர நில உச்சவரம்புச் சட்டம் பற்றியும் குறிப்பில்லை, மத்திய அரசு அகில இந்திய அடிப்படையிலே எத்தனையோ பெரும் நகரங்களில் பலவேறுவிதமான சூழ்நிலைகளில் இருந்தாலும் ஒரு நில உச்சவரம்பு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. அதிலே உச்சவரம்பு நிலம் எவ்வளவு இருக்கலாம். சமுதாய நீதிக்கு உகந்த முறையிலே சென்னை நகரத்திலே உள்ள நிலம் எவ்வளவு, உச்சவரம்பின் மூலம் எவ்வளவு கிடைக்கும், ஒருவரின் நிலத்தின் அதிகபட்ச அளவு எதுவாக இருக்கலாம் என்று விளக்காமலே சட்டம் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படாத அளவில் விலை கட்டுப்படியாக ஆக வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக நகர நில உச்சவரம்பு என்ற கொள்கையை

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 பிப்ரவரி 23]

நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, தாறுமாறான, ஏறு மாறான, விளக்கம் பெறாமல், தெளிவு இல்லாமல், இன்னும் சொல்லப் போனால் அந்தந்த மாநகரங்களின் தனித் தன்மை தெரியாமல், அந்தந்த மக்களின் குழ்நிலைகளை விளங்கிக் கொள் ளாமல் உச்சவரம்பு எவ்வளவு என்று வைத்தால் காசு ஏற்கக் கூடிய, மிச்சம் எவ்வளவு வரும் என்று தெரியாமல், வீடு அவனுக்கு மாட்டுக் கொட்டகை அரசாங்கத்திற்கு என்பது போன்று பைத்தியக்காரத்தனமாக ஒரு சட்டம் நடைமுறையிலே நெருக்கடி கால ஆட்சிக்காலத்திலே கொண்டு வரப்பட்டது. அதற்கு எதிர்ப்பு ஏராளமாகி இருப்பதுடன் குழப்பமும் அதிக மாகியிருக்கிறது. நான் நினைக்கிறேன், இந்த அவையிலேகூட இந்தச் சட்டத்தையே நடைமுறையிலே இல்லாமல் எடுத்துவிட எண்ணம் இருப்பதாக கூறப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தை நீக்கும் உரிமையும் மாநில அரசாங்கத்திற்கே இருக்கிறது என்று தெரிகிறது.

ஆனால் அண்மையில் சட்ட அமைச்சரவர்கள், மத்திய சர்க்கார் செய்த சட்டம், நாம் எப்படித் தலையிட முடியும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பாக அங்கே உள்ள அமைச்சர் சொல்கிற பொழுது, நாங்கள் செய்த சட்டம் என்றாலும், அதை ஏற்றுக் கொள்வதும், ஏற்றுக் கொள்ளாததும் மாநிலங்களின் முடிவு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குழப்பமான கட்டம் இன்னும் இருக்கிறபோது அதைப்பற்றி ஒரு விளக்கத்தை இந்த அறிக்கையில் தந்திருக்க வேண்டும்.

நிதிநிலை அறிக்கை என்பது மக்களின் வாழ்க்கை விதியையும் உருவாக்குமாறு அமைவதாகும். அதில் இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி ஒரு கருத்தைக்கூட தரவில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால் கொள்கை அடிப்பையில் நகர நில உச்சவரம்பை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால் நடைமுறையிலேதான் எதிர்க்கிறோம், அது கிழித்து எறியப்பட வேண்டிய சட்டம். தமிழ் நாட்டிலே எந்த நகரத்திற்கும் பொருந்தி வராத சட்டம் என்பதை ஒரு ஐந்தாண்டுக் காலம் நகராட்சி அமைப்பு முறைகளை, டவுன் பிளானிங் முறைகளைப்பற்றி நான் அறிந்து கொண்டவன் என்ற காரணத்தாலும், மக்களின் நிலை என்ன என்பதையும், மக்களின் எண்ண ஓட்டத்தையும் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு பெற்றவன் என்ற முறையிலேயும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

[முற்பகல் 11-20]

அதே போலத்தான், இந்த அரசு, நாங்களெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டாலும்கூட, அரசாங்கத்திலே பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள்—‘பப்ளிக் மென்’ என்ற தகுதிக்கு உரியவர்கள், தவறான காரியத்திலே ஈடுபடுவார்களானால், அதை விசாரிப்பதற்கு ஒரு கமிஷன் தேவை என்ற அளவில் ஏற்கனவே போடப்பட்ட சட்டத்தை—பப்ளிக் மென் கிரிமினல் மிஸ்கான்டக்ட் ஆக்ட்—என்ற அந்தச் சட்டத்தை, ரத்து செய்தது. நான் அப்பொழுதே சொன்னேன், ‘நீங்கள் ரத்து செய்கிறீர்கள். இந்தச் சட்டத்திலே ஏதேனும் குறை இருக்குமானால் அதை மாற்றுங்கள்; இல்லாவிட்டால் நீங்கள் ஒரு சட்டம் கொண்டு வாருங்கள். அதற்கிடையிலே, மத்திய அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுமானால், அதற்கு நாம் உட்பட்டு விடுவதாக நீங்கள் கருதி விடாதீர்கள்; அது அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கொள்கைகைக்கு எவ்வகையிலும் உடன்பாடானது அல்ல’ என்று.

ஆனால், ஆட்சிப் பொறுப்பிலேயுள்ளவர்கள், அந்த அளவுக்கு நான் எடுத்துச் சொன்ன கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமா என்பதால் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆனால், இன்றைக்கு, அதை ஏற்றுக் கொள்ளாததால், மத்திய அரசு, நாட்டிலே பொது வாழ்க்கையிலே ஈடுபட்டிருக்கிற எல்லோர் மீதும் விசாரணை வைக்கிற அதிகாரத்தைப் பெறுகிற அடிப்படையை அவர்கள் ஏற்படுத்துவார்களானால், மத்திய அரசினுடைய பிடி அதிலே இருக்குமானால், அந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக, மாநில முதலமைச்சர் அந்தச் சட்டத்திற்கு உட்படுவாரானால், முதலமைச்சராக இருப்பவர், மாண்புமிகு எம். ஜி. ஆர். எனக்கு எதிர்க் கட்சியைச்சேர்ந்தவர் என்றாலும்கூட, அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை.

அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967-வது ஆண்டிலேயே, அப்பொழுது உள்துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. சுவான் அவர்களிடமிருந்து அ வருக்கு வந்த கடிதத்திற்குப் பதில் எழுதுகிறபொழுது மிகத் தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பிரதமருடைய அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவராக மாநில முதலமைச்சரும், மற்ற அமைச்சர்களும் ஆகிறார்கள் என்று சுவான் அவர்கள் தெரிவித்திருந்தார்கள்.

the authority for ensuring the observance of the code of conduct will be the Prime Minister and the Union Home Minister in the case of Chief Minister and Ministers

[திரு. க. அன்பழகன்] [1978 பிப்ரவரி 23]

மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பிரதம அமைச்சரும், உள்துறை அமைச்சரும் ஒரு மாநிலத்தினுடைய முதலமைச்சரும் மற்ற அமைச்சர்களும் எப்படி நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொண்டு, விசாரிக்க, அல்லது நடவடிக்கை எடுக்க உரிமை பெற்றவர்கள் ஆகிறார்கள் என்ற கருத்தை திரு. சுவான் அவர்கள் தெரிவித்தார். அப்போது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இங்கிருந்து எழுதிய பதிலிலே

Constitutionally the Central Ministers are under the control of Prime Minister and the State Ministers are under the control of Chief Minister

என்று தெரிவித்துவிட்டு,

The Chief Minister is independent of Prime Minister and Home Minister. So, the Chief Minister will be the authority of State Ministers என்று தெரிவித்திருக்கிறார்.

இதை கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நாட்களில் நான் இந்த வாதத்தைச் சொன்னால், ஒருவேளை இப்பொழுது ஆளுநர் கட்சியில் இருப்பவர்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கும் பொழுது இதைச் சொன்னால். கலைஞர் கருணாநிதியைக் காப்பாற்றுவதற்காக அன்பழகன் கையாளுகிற மாபெரும் தந்திரத்திலே இது ஒன்று என்று சொல்வார்கள். நல்லவேளையாக இன்று முதலமைச்சர் எம். ஜி. ஆர். நிதியமைச்சர் மனோகரன், எனவேதான் சொல்கிறேன், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன வாதத்திற்கு நீங்கள் முழுப் பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அன்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எழுதியதற்கொப்ப, மத்திய அரசாங்க அதிகாரத்திலே, மாநில அரசாங்கம் உட்பட்டு விடக் கூடாது. ஒருவேளை பொதுவானவற்றில் மத்திய சர்க்கார் சொல்வதை ஒத்துக் கொள்ளலாம்; உதவி செய்யலாம்; இன்னும் சொல்லப்போனால், விட்டுத் தரலாம். ஆனால், அடிமையாகிவிடக்கூடாது என்ற எண்ணத்தோடு அறிஞர் அண்ணா எடுத்துச் சொன்ன அது இன்று முதலமைச்சராக இருக்கிற எம். ஜி. ஆருக்கு புரியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் இல்லை. ஒத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பதற்கும் காரணம் இல்லை. ஒத்துக்கொள்வதாலே, வேண்டுமானால், வேறு தொடர்புகள், வேறு காரியங்கள் தடைப்படும் என்று கருதுவாரானாலும், இதில் தெளிவாக இருக்க வேண்டும்.

1978 பிப்ரவரி 28] திரு. க. அன்பழகன்

இன்றைக்கும் சொல்கிறேன், எம். ஜி. ஆர்.—முதலமைச்சர்—அவர்தான், எங்கள் எதிரி. ஆனால் அவருடைய உரிமையைக் காப்பாற்றுகிற அந்தப் பொறுப்பும் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழியில் நடக்கிற எங்களுக்கு இருக்கிறதென்ற காரணத்தால், மீண்டும் சொல்கிறேன், இங்கு ஆட்சிப் பொறுப்பிலேயுள்ளவர்கள் மீது எந்தக் குற்றம் வந்தாலும், இந்தத் தமிழக மக்களும், சட்ட மன்றமும் தான் முடிவு காணும் பொறுப்புடையதே தவிர, வேறு யார் வெளியிலேயிருந்து முடிவுகாணவும் இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது, என்று. ஒருவேளை, இதுவரை, ஏற்கனவே வேறு பல காரணங்களாலும், தவறான மனப்பான்மையுடன் அணுகிவிட்டீர்கள், என்றாலும், இனி அதை நாங்கள் திருத்திக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறோம், என்று இப்பொழுதாவது, சொல்ல முன்வரலாம்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே பேராசிரியர் பேசும்போது, எம்.ஜி.ஆர். எங்களது எதிரி என்று குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையில் அவர் அப்படி கருதுகிறாரா, அல்லது எதிர்க்கட்சி தலைவர் என்ற அளவுக்கு, நண்பர் என்ற அளவுக்கு அவர் அப்படி கருதுகிறாரா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் என்ற அந்தப் பொருளிலேதான் சொன்னேனே தவிர, தனிப்பட்ட முறையிலே எம்.ஜி.ஆரிடத்திலே எனக்குப் பகை இருப்பதற்குக் காரணம் இல்லை. அவர் ஈடுபடுகிற எந்தத் துறையிலேயும் நான் ஈடுபடவில்லை. அரசியலிலே தான் அவரை எதிர்த்துப் போராடுகிறவன் நான். எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் பொறுப்பிலே இருக்கிற நான் சொல்கிறேன்—அவரிடத்திலே என்ன மாறுபாடு இருந்தாலும்—அவர் தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சர். இந்தத் தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சர், இந்தியப் பிரதமர், உள்துறை அமைச்சர் அவர்களால் விசாரிக்கப்படக் கூடிய கட்டத்திலே என்றைக்கும் இருக்கக் கூடாது. தனிப்பட்ட விவகாரத்தினாலும், மத்திய அரசோடு அவருக்கிற உறவினால் உடன்பாட்டோ மாறுபாட்டோ இருக்கலாம், அது வேறு. முதலமைச்சர் என்றமுறையிலே அந்த நிலையில் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக அழுத்தந்திருத்தமாக அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கருத்தை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கருத்தை அடிக்கடி சொல்லி போற்றிப் புகழுகிற மனப்பான்மை உடையவர்களாக இருக்கிற நீங்கள் இதை மறந்துவிட மாட்டீர்கள், மறந்து விடக் கூடாது என்று

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 பிப்ரவரி 23]

கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிமறந்து விட்டால் எதிர்காலத்தில் இங்கே யார் இருப்பார்களோ, யார் வந்தாலும் அவர்களுக்கு அந்த எண்ணம் வருமோ, வராதோ யாரும் அறியமாட்டார்கள் என்ற ஏக்கத்தோடு அண்ணுவின் கொள்கையை காப்பாற்றுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மாநிலத்திலே உள்ள மக்களுக்கு நிறைவேற்ற வேண்டிய பல்வேறு கடமைகளை நிறைவேற்றுவதாகச் சொல்வதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். அந்த முயற்சி வரவேற்கவேண்டியதுதான். ஆனால் வரவேற்க முடியாத அளவுக்கு, உள்ள மிக முக்கியமான ஒரு கருத்தை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

7-வது நிதிநிலைக் குழு இங்கே வந்திருக்கிறது. நம்முடைய நிதியமைச்சர் மனோகரன் அவர்கள், மத்திய நிதிக் குழு வினிடத்திலே, மாநிலத்தின் சார்பாக தங்களுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய கருத்து, நிதிக் குழுவினிடத்திலே ஒரு மாநில அரசு எடுத்து வைக்கிற வாதங்கள் மிக, மிகத் தெளிவாக, வலியுறுத்துவதாக உரிமைகளைக் கேட்பதாக, இன்னும் சொல்லப்போனால் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளா விட்டால் நாட்டு மக்களுக்கு சுட்டிக் காட்டுவதாக அது இருக்கவேண்டும் என்பது நிதி நிலை அறிக்கையிலே அந்த அளவுக்கு முழுவதும் இடம் பெறாவிட்டாலும் கூட Copy of the Memorandum to the Seventh Finance Commission. அந்தநிதிப் பங்கீடு கேட்டுள்ள விவரத்தை அச்சிட்டு இந்த அவையில் அவர்கள் வைத்திருக்கலாம். வைத்திருந்தால் இந்த விவாதத்திற்கும் உதவியாக இருக்கும். இனிமேல் எதிர்காலத்திலாவது அவர்கள் அதைத் தர முன்வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே 42-வது பக்கத்திலே, ஏழாவது நிதிக் குழுவைப்பற்றி சொல்லுகிறபோது அந்தக் குழுவிடம் “இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் மாநிலங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள பொறுப்புகளுக்கும் கடமைகளுக்கும் ஏற்ப, இந்தப் பொதுவான வருவாய் ஆதாரங்களிலிருந்து மாநில அரசுகளுக்கு நிதி ஒதுக்கீடுகள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும் என நிதிக் குழுவிடம் முறையிட்டுள்ளோம்” என்றும் “ஆண்டு தோறும் அதிகரிக்கும் வருவாய் இனங்கள் மாநிலங்களுக்குப் போதிய அளவில் அளிக்கப் பெறவேண்டும். இந்த அடிப்படையில்தான் கூட்டு நிறுவன வரி வருவாயில் மாநிலங்களுக்கும் பங்கு அளிக்க வேண்டுமென வலியுறுத்தியுள்ளோம்.” என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

1978 பிப்ரவரி 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

இந்தத் தொடர்கள் கருத்தை ஓரளவுக்குத் தெரிவிக்கின்றன. இந்தக் கருத்துக்கள் நேற்றுக்கூட நம்முடைய சாதிக் பாட்சா கூறியபடி, முறையிடுகிறோம், வேண்டிக் கொள்கிறோம் என்றெல்லாம் இருப்பதை விட நம்முடைய உரிமையை வலியுறுத்திக் கேட்க வேண்டும் இன்னும் சொல்லப்போனால் நம்முடைய உரிமையை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும், கட்டாயமாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்கிற அந்தத் தொனி அமைய வேண்டும் என அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆங்கிலத்திலே அது தெளிவாக இருக்கிறது.

We have urged the Finance Commission that they should ensure that these resources are allocated to the States in a manner fully consistent with the functions and responsibilities assigned to them under the Constitution.

அரசியல் சட்டப்படி நமக்கு இருக்கிற நியாயமான உரிமையைக் கேட்கிறோம். கடமையை ஆற்றுவதற்கு என்ற கருத்து அதில் இருக்கிறது. We have urged என்பதிலே இருக்கிறது. ஆனால் அந்த We have strongly represented that the Corporation Tax should be made part of divisible pool என்பதை மொழி பெயர்க்கும் போது, இந்தப் நிதியுடன் சேர்க்கப்பட வேண்டும் வருவாய் மாநிலங்களுக்குப் பிரித்து அளிக்கப்படும் என்பதற்குப் பதிலாக, “இந்த அடிப்படையில்தான் கூட்டு நிறுவன வரி வருவாயில் மாநிலங்களுக்கும் பங்கு அளிக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தியுள்ளோம்” என்று காணப்படுகிறது அந்தச் சொற்றொடரிலே ‘சென்ஸ்’ ஏறத்தாழ ஒத்துவரும். ஆனால் சொற்றொடர்கள் ஆங்கிலத்திலே இருக்கிற அதே வகையில், அதே தெளிவோடு அமைய மொழி பெயர்ப்பிலே முழு அளவு அக்கறை காட்டவில்லை என்ற எண்ணத்தை எனக்குத் தோற்றுவிக்கிறது.

[முற்பகல் 11.30]

நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஆங்கிலமும், தெரியும், தமிழும் தெரியும். ஆங்கில உரையை அவர் படித்துப் பார்த்து ஏற்றிருப்பார், தமிழிலே அது பின்னர், மொழி பெயர்க்கப்பட்டு இருக்கக்கூடும். அது அப்படியே இங்கே அச்சடிக்கப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. பல்வேறு இடங்களில் சற்று ஆங்கில உரைக்கும், தமிழ் உரைக்கும் இடையே கருத்து சற்று வேறுபாடும் அளவிற்கு இருக்கிறது.

இதிலே வேலை வாய்ப்பு பற்றியும், அதற்கு கிராமத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும் என்று சொல்லுகிறபோது, பக்கம் 22-23-ல் பாரா 29-ல் கைத்தறி-கதர் வளர்ச்சி பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியத்தின்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 பிப்ரவரி 28]

மூலமாக விசைச் செக்குகள் நிறுவி, எண்ணெய் உற்பத்தியில் ஈடுபடும் இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தை பெருமளவில் விரிவுபடுத்தி, மேலும் பல இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க முற்படுவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஊரிலும் எத்தனை இளைஞர்களுக்குத் தரப் போகிறீர்கள் என்கிற ஐயம் ஏற்பட்ட காரணத்தால், ஆங்கிலத்தில் இருக்கிற உரையைப் படித்துப் பார்த்தேன். அப்படி ஆங்கிலத்தில் இருக்கிற உரையைப் படித்துப் பார்க்கிற போது, அதிலே இல்லாத ஒரு தொடர் இதிலே வந்து இருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் இருக்கிற கருத்து பக்கம் 18 பாரா 29-ல், இருக்கிறது.

We propose to significantly increase employment by providing power ghans to young entrepreneurs under the scheme being implemented by the Khadi and Village Industries Board.

அது தெளிவாக இருக்கிறது. ஆனால் தமிழில் வருகிறபோது அதில் இன்னொரு தொடரையும் சேர்த்து எழுதி இருக்கிறார்கள். தமிழ் அறிக்கையில் ஒரு தொடர் ஒட்டிக்கொண்டு இருக்கிறது. இப்படி இங்கே நான் பல்வேறு பகுதிகளைப் படித்துக்காட்ட முடியும். ஆனால் நேரம் அதிகம் ஆகும் என்பதால் ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தமிழிலே 18-வது பக்கத்திலே 'சிறப்புப் பயிற்சி பெற்ற மருத்துவர்களும் பொறியியல் நிபுணர்களும் உயர் கல்வி, பெற்ற ஆசிரியர்களும் நகரங்களையே நாடுகின்றனர். கிராமங்களை அணுகத் தயங்குகின்றனர்' என்று போடப்பட்டு இருக்கிறது. அதையே ஆங்கிலத்தில் பார்க்கிறபோது தெளிவாக இருக்கிறது. சிறப்புப் பயிற்சி பெற்ற மருத்துவர்கள் என்று சொன்னால், எம்.பி.பி.எஸ். படித்து விட்டு, அதற்கு மேல் எம்.டி., எம்.எஸ். என்று சிறப்புச் பட்டம் பெற்றவர்கள் என்று பொருள். அண்மையில் ஒருவர் பேசினார் என்று கருதுகிறேன். டாக்டர் ராமமூர்த்தி போன்றவர்கள் கிராமப்புறத்தில் சென்று பணியாற்றவேண்டும் என்று. அவர்கள் கிராமத்துக்குச் சென்று யாருக்குப் பணியாற்றுவது, எந்த வகையில் பணியாற்றுவது என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, இந்த குறிப்பில் உள்ள சிறப்புப் பயிற்சி பெற்ற மருத்துவர் என்பதற்கு ஆங்கிலத்தில் என்ன இருக்கிறது என்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற போது, ஆங்கிலத்திலே இருக்கிற தொடர்

Skilled manpower in the form of Doctors, Engineers and highly skilled teachers tend to concentrate in urban centres and avoid rural areas என்றுள்ளது.

1978 பிப்ரவரி 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

ஸ்கிஸ்டு மேன் பவர் என்று சொல்கிறபோது பொதுவகையில் திறமையற்றவர்களை குறிப்பிட்டு ஸ்கிஸ்டு மேன்பவர் என்பதில் டாக்டர் என்றும் இருக்கிறது. அதைத் தமிழிலே மொழி பெயர்க்கும்போது இந்தக் குழப்பம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

பட்ஜெட் உரையாக இருக்கிற காரணத்தால் வேறு—உரையாக இருந்தால் அதிலே வரும் குறைகளை மிகைப்படுத்தி பெரிய கருத்து வேற்றுமை இருக்கிறது என்று சொல்லமாட்டேன்—நிதிநிலை உரையாக இருப்பதால், வரிக்கு வரி சரியான மொழி பெயர்ப்பு இருக்க வேண்டும். சட்டத்தை எழுதும்போது எந்த அளவிற்கு வார்த்தைகளுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து எழுத வேண்டுமோ, அந்த அளவிற்கு பட்ஜெட் உரைக்கும் செய்யவேண்டும். அந்த பட்ஜெட் உரையின் முழு அளவிற்கு பொருள் வேறுபாடு ஏற்பட இடம் இல்லாமல் ஒத்து இருக்கவேண்டும்.

நான் ஆங்கிலத்தையும் சேர்த்துப் படித்த காரணத்தால், எனக்கு ஏற்படக்கூடிய தெளிவு, ஆங்கில உரையைப் படிக்க முடியாதவர்களுக்கு ஏற்பட முடியாது. ஆகவே, நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இப்படிப்பட்ட மொழி பெயர்ப்பால் ஏற்படக்கூடிய குழப்பத்தைத் தவிர்க்க ஆங்கிலத்தில் எந்த அளவிற்கு உரை சரியாக இருக்கிறதோ அந்த அளவிற்குத் தமிழிலும் உள்ள உரை சரியாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

நான் குழம்பிவிடக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். நான் எடுத்துச்சொன்ன விளக்கம் நாஞ்சிலார் அவர்களைக் குழப்பிவிடக்கூடியது என்று சொன்னால் இதற்கு மேலும் அதிகமாக நான் பயின்று கொண்டு வரவேண்டும். நான் சொல்ல விரும்புவது எல்லாம் இப்போது ஏற்பட்ட குழப்பத்தைப் போல் உங்கள் பக்கத்திலே இருப்பவர்களுக்கும் ஏற்படுமாலை—தற்போது இருப்பவரைச் சொல்லவில்லை வேறு யாராவது இருந்தால் அந்தக் குழப்பத்தை தவிர்த்துக்கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு என்ற திட்டம் ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டதுதான். கடந்த ஆண்டும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் பேருக்கு சிறுதொழில் செய்வதற்கு, அதன் மூலம் வேலை வாய்ப்பளிக்க எல்லா முயற்சிகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்றார்கள். அதற்குப் பிறகு

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 பிப்ரவரி 28]

அண்மையில் முதலமைச்சர் திருச்சிக்குச் சென்றபோது அங்கு “ஒரு ரகசியத்தைச் சொல்லப்போகிறேன். இங்கே சொல்வது சரியல்ல ; இருந்தாலும் சொல்லுகிறேன் ; இரண்டு லட்சம் பேர்களுக்கு கிராமப்புறத்திலே வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க திட்டம் போட்டிருக்கிறேன்” என்று சொன்னார்.

இப்படிப்பட்ட வேலைவாய்ப்பளிக்கும் ஒரு திட்டம் ஏற்கனவே—கடந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் வந்திருக்கிறது. ஆனால் இதுவரையில் எத்தனை பேருக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டது? இலட்சம் பேருக்குக் கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். அதில் 5,000 பேருக்காவது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அதற்கான சூழ்நிலையாவது உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இதுவரை இல்லையே. எங்காவது உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராகயிருக்கிறேன். நான் இதைக் குற்றமாகச் சொல்லவில்லை.

நமக்குத் தேவையும் ஆசையும் அதிகமாக இருக்கிறது. அதை எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்ற முடிகிறது என்பதுதான் பிரச்சனை. ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்ட திட்டம் இப்படி இருக்கும்போது, இப்போது இரண்டு லட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதே, அது எப்படி நிறைவேற்றப்படும் என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும். 5,000 பேருக்கே உருவாக்கித் தரமுடியாமல் இருக்கும்போது இரண்டு லட்சம் பேருக்கு எப்படித் தரப்போகிறீர்கள்?

அதைப் போல, கடந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் 10 ஆயிரம் சிறு தொழில்கள் உடனடியாகத் தொடங்கப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். அது 5 ஆண்டுகளில் அல்ல ; 12 மாதங்களில் அந்த ஆண்டில் 5 மாதங்கள் கடந்து, 7 மாதங்கள் தான் பாக்கி இருந்தன. இந்த 7 மாதங்களுக்குள் 10,000 அல்ல என்று கூறலாம். ஆனால், 12 மாதத்திலாவது 10,000 சிறு தொழில்கள் தொடங்குவது என்பது முடியுமா என்பதைத் திட்டம் அறிவிக்கப் படுவதற்கு முன்பே சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நான் அப்போது பேசும் போதே குறிப்பிட்டேன். இப்பொழுதுள்ள 50,000 சிறு தொழில்கள் சரியாக நடத்த முடியாத நிலைமைக்கு ஆளாகி இருக்கின்றன. அவை தொடர்ந்து நடக்கவாவது உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று தெவித்தேன். அதற்கு வழிமுறை என்ன என்று கேட்டேன். பதில் சொல்லவில்லை.

இந்த ஆண்டு 7 மாவட்டங்களில் மாவட்ட தொழில் நிலையங்களைத் தொடங்குவது பற்றி அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஒரு அரசாங்கம் 7 மாவட்டங்களில் சிறுதொழில்களைத் தொடங்குவதற்காக மாவட்டத் தொழில் நிலையங்கள் அமைப்பது வர

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 பிப்ரவரி 28]

வேற்கத்தக்கது. ஆனால் அந்த 7 மாவட்டங்கள் எது, எது என்று தெரிவிக்கப்படவில்லை. சாதாரணமாக திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், மதுரை போன்றபகுதிகளில் அதாவது எம். ஆர். டி. ஏரியா என்பார்களே அந்தப் பகுதிகளில் ஆரம்பிப்பதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் இந்த அறிக்கையிலே எந்த அடிப்படையில் மாவட்டங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் என்று தெளிவாகச் சொல்லப்படவில்லை. ஒரு வேளை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து 7 மாவட்டங்களைப் பரவலாகத் தேர்ந்தெடுப்பார்களா என்பதும் புரியவில்லை.

அதைப்போல, பல இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பளிக்க 'லான்ட் ஆர்மி' அமைப்பது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். லான்ட் ஆர்மி என்ற பெயரே எனக்குப் பிடிக்கவில்லை என்று ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களே தொடங்கி வைத்த 'சீரணி' என்ற பெயரை வைத்துக்கொள்ள லாமே! அது பிடிக்கவில்லை என்றால் வேறு ஏதாவது ஒரு பெயரை வைத்துக்கொள்ளுங்கள். சீரணி என்று வையுங்கள். அல்லது நிலச் சீர்திருத்தப் படை என்று வையுங்கள். சீரணி என்பது கலைஞர் வைத்த பெயர் அல்ல; அண்ணா வைத்ததுதானே! கலைஞர் வைத்த பெயர் என்றால் உங்களுக்குப் பிடிக்காது. (குறுக்கீடு: அவர் கைராசிக்காரர் ஆயிற்றே. அதனால் தப்பில்லை.)

நிலப்படைத் திட்டத்தில் 2 ஆயிரம் பேருக்குப் பயிற்சி தரப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அந்த 2 ஆயிரம் பேரை எந்தெந்த இடத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப் போகிறீர்கள் என்பதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

*மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : 1967 ஆம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கையில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 'லான்ட் ஆர்மி'—நிலப்படை அமைப்போம் என்று அறிவித்தார்கள். அந்த வார்த்தையைத்தான் பயன்படுத்தியிருக்கிறோம். திட்டம் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறது.

*திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அண்ணா குறிப்பிட்ட கூறியபெயராக இருந்தாலும் அதன்பிறகு அண்ணா அவர்களேதான் அந்தப் பெயர் பொருத்தமாக இல்லை என்று சொல்லி, 'பிரான்ஸ் பெரிட்டி பிரிகேட்—சீரணி' என்ற பெயரை வைத்தார்கள். அதனால் தான் சொன்னேன், கலைஞர் வைத்த பெயர் என்றால் விட்டு விடுங்கள்; ஏனென்றால் அவரை உங்களுக்குப் பிடிக்காது. (குறுக்கீடு) அவர் ஒன்றும் வேண்டாதவர் இல்லையே (சிரிப்பு). நான் எதைச்சொன்னாலும் நிதி அமைச்சர்

1978 பிப்ரவரி 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

தலைக்குத்தான் என்று எடுத்துக்கொள்கிறார். நீங்கள் இங்கே இருக்கிறீர்கள். நான் சொல்வது இங்கே இல்லாதவர்களுக்கு. ஆகவே, 'நிலப் படை' என்ற பெயரை மாற்றி 'சீரணி' அல்லது நிலச் சீர்திருத்தப் படை' என்ற பெயரை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிலப்படைக்கு ஆள் சேர்த்து, அவர்களுக்கு 3 அல்லது 6 மாதம் பொது வேலை அளித்து, அந்தக் காலத்தில் உணவு, உடை, உறையுள் போன்ற வசதிகளைச் செய்துகொடுத்து, போகும் போது 'லம்ப சம் மஷண்ட்' கொடுத்து கையில் மொத்தப் பணம் கொடுத்து அனுப்பி விடுவது என்றால் வேலையில்லாப் பிரச்னை தீர்ந்து விடுமா? இது பொது மக்களையும் ஏமாற்றுவது மாதிரி அல்லவா இருக்கிறது. இப்படிச் செய்தால் பொதுவாக ஏமாற்றமளிப்பதாக இருக்குமே தவிர கிராம மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிப்பதாக இருக்காது.

[முற்பகல் 11-40]

அவர்களை நிரந்தரமாக இப்படையில் வைத்துக்கொள்ள முடியுமா? ஆண்டு முழுவதற்கும் வேலை கிடைக்காததால், வருமானம் இல்லாதவர்கள், உழைக்கும் வாய்ப்பு வேண்டியவர்கள், தங்கள் உடல் உழைப்பைத் தரக்கூடியவர்கள் கிராமந்தோறும் உள்ளனர். அப்படி உள்ளபோது மண்வெட்டி எடுப்பதற்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி படித்து இருக்க வேண்டுமா? இதற்குப் பொறுக்கி எடுக்கப் போகிறார்களா? பொதுவாகவே மக்களுக்கு உழைக்கும் வாய்ப்பு தரவேண்டும்.

கிராமச் சீரமைப்புத் திட்டம் நல்லமுறையில் வெற்றி பெறுமானால் எல்லா வகையிலும் ஏற்றத்தாழ்வு அற்ற சமுதாயம் அமையும். ஆகவே, இந்தக் கிராமப்புறச் சீரமைப்புத் திட்டத்தின் மூலம் ஒரு நாளைக்கு 4 ரூபாய், 5 ரூபாய் கூலி என்ற முறையில் அவர்களுக்குக் கூலி தர நிலைமை இல்லாவிட்டாலும் போதிய அளவுக்குச் சம்பளம் தந்து, அந்த வகையில் அந்தந்தப் பகுதி மக்களையே இதில் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

அதே போல் இன்றையதினம் கிராமங்களை முன்னேற்றுவோம் என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிவிட்டு அதற்காக நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். "நூறு காத பயணமும் முதலில் ஒரு சில அடிகள் வைத்து தானே தொடங்கப் பெற வேண்டும்" என்று இப்போதுதான் நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் நடைவண்டியை வைத்துக்கொண்டு நடக்கப் பழகத் தொடங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.

1978 டிசம்பர் 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

நீண்ட நாட்களாக அவரை அப்படிப் பார்க்க வேண்டுமென்று எனக்கு ஒரு ஆசை. நூறு காத தூரப் பயணம் செய்ய முதலில் சில அடிகள் எடுத்து வைத்துத் தானே நடக்க வேண்டும் என்ற கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உணர்வுகளுக்காக மகிழ்ச்சி அடைந்தாலும் அதன் அடிப்படைக் காரணத்தைப் பார்க்கிற போது நாங்கள்தான் இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முற்பட்டிருக்கிறோம் என்றும் இதற்கு முன்னாலிருந்ததிராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இதைச் செய்யவில்லை என்று சொல்வதே நோக்கமாக இருக்கிறது.

இந்தக் காரியத்தை நீங்கள் வந்துதான் ஆரம்பித்தீர்கள்? இதற்கு முன்னாலிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கிராம வளர்ச்சிக்கான காரியங்களைக் கவனிக்கவில்லையா? இங்கே இருக்கிறோரே பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் திரு இராமச்சந்திரன், அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவையில் இருந்த போது அவர் தொகுதியிலுள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுத்து சாலை இணைப்பு ஏற்படுத்தி ஒவ்வொரு கிராமமும் அவருடைய சேவையைப் பாராட்டும்படியாக வைத்திருக்கிறார்கள். உங்கள் ஆட்சியின் மூலமாகவா அந்தக் காரியங்கள் நடைபெற்றன? இன்னும் அங்கே நாளைக்குத் தேர்தல் நடந்தால் கூட அவர் வெற்றி பெறுவார். இது அவரைப் பாராட்டு வதற்குத்தான் சொல்கிறேனே தவிர குறை சொல்வதற்காக அல்ல. திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் செய்த அந்தப் பணி திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கும் போதா செய்யப்பட்டது?

கலைஞர் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் அவர் அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் அந்தக் காரியத்தைச் செய்தார்கள். திரு. மனோகரன் நிதி அமைச்சராக இருக்கிற நேரத்தில் அந்தக் காரியங்கள் திட்டமிடப்பட்டு இன்றைக்கு நிறைவேற்றப் படவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிராம புற வளர்ச்சி பற்றிய அடிப்படை பிரச்சினையைக் காந்தியடிகளும் அமரர் அண்ணாவும் சுட்டிக் காட்டினார்கள் என்பதையும் இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அறிஞர் அண்ணாவும் இதே மாமன்றத்தில் முதலமைச்சராக இருந்து 1967-68 ; 68-69 ஆண்டுகளில் நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த அவையில் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தநேரத்தில் அவர்கள் கிராமப்புற வளர்ச்சி குறித்து திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். போடாமலா இருப்பார்கள்? இங்கே நான் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 பிப்ரவரி 28]

நாஞ்சில் மனோகரனை விடவா கிராமப் புற வளர்ச்சியைக் குறித்து அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு அக்கறை குறைவாக இருந்திருக்க முடியும்? அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு இல்லாத அக்கறையா திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு இருக்கிறது? இந்த அவையிலே இருக்கும் அனைவரையும் கேட்கிறேன். மகாத்மா காந்தியை விடவா? அறிஞர் அண்ணாவை விடவா நாஞ்சில்மனோகரனும், எம். ஜி. ஆர். அவர்களும் கிராமப் புற வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டவர்கள்? ஆகவே நாங்கள்தான் இதைத் தொடங்கி வைத்தோம் என்று நீங்கள் சொல்வது பொருத்தம் உடையதாக இல்லை. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967-68 ஆண்டுகளில் எடுத்துக் கொடுத்த அடிச் சுவட்டை பின்பற்றி தான் கலைஞர் அவர்கள் ஏழாண்டுக் காலம் ஆட்சி நடத்தினார்கள் நாங்கள் அறிவித்த அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் தான் நீங்கள் இங்கே ஆட்சி நடத்துகிறீர்கள். எனவே நாங்கள் தான் அந்த அடிச்சுவட்டையே ஆரம்பிக்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தி.மு.க ஆட்சியில் நிறைவேறிய திட்டங்களைப் பற்றி யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல நேரமில்லை என்ற காரணத்தால் சொல்கிறேன், இதில் பக்கத்திற்குப் பக்கம் நீங்கள் செய்ய இருக்கிற காரியங்கள் நாங்கள் ஏற்கனவே செய்ய முற்பட்டு எங்களால் மேலும் முடியவில்லையே என்று ஏங்கிக் கொண்டிருந்த காரியங்களைத்தான் நீங்கள் தொடர்ந்து செய்கிறீர்களே தவிர அவை புதியவை அல்ல.

கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் பெரிய நகரங்களை நோக்கி வருகிறார்கள் என்பதைச் சொல்லி, கிராம மக்கள் பெரிய நகரங்களை நோக்கி வர வேண்டிய அவசியம் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலையை கிராமங்களில் ஏற்கனவே ஏற்படுத்தியிருந்தால் இந்தக் கஷ்டம் வந்திருக்காது என்று சொல்லி கிராமங்கள் ஏற்கனவே கவனிக்கப் படவில்லை என்று சொல்லும்போது இடையில் சொல்கிறீர்கள் சிறு நகரங்கள் நீண்ட காலமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. என்று. அப்படிப் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிற சிறு நகரங்களை மேம்படுத்த இனியாவது உடனடியாக ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்றால் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லை என்றும் குறிப்பிடுகிறீர்கள்.

ஐந்தாண்டுகள் நான் அமைச்சராக இருந்தபோது சிறு நகரங்களுக்குச் செய்யப்படக் கூடிய திட்டங்கள் என்ற முறையில் குடிநீர் வாரியத்தின் மூலம் கோவில்பட்டி போன்ற பல சிறு நகரங்களுக்கு 50 லட்சம், 60 லட்சம், ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் அங்கெல்லாம் குடிநீர் திட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. சிறிய நகரங்கள் பரிதாபத்திற்குரிய நிலையில் உள்ளன என்று ஒரு பக்கம் சொல்லிவிட்டு, இன்னொரு பக்கத்தில் அகே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 'கிராமங்களை எல்லாம் சிறு நகரங்களாக

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. க. அன்பழகன்]

ஆக்க நாங்கள் முயற்சிக்குிறோம்' என்று சொல்லக்கூடிய அந்த பரிதாபத்திற்குரிய நிலைக்கு ஆளாகிறீர்கள். எல்லா கிராமங்களுமே வளர்ச்சியுற்றுவிட்டால் அப்புறம் சிறு நகரமே இருக்காது. கிராமங்கள், சிறுநகரங்கள், பெரு நகரங்கள் இவற்றிற்கிடையே அதிகமான வேறுபாடு உண்டு. அகில இந்தியாவிலேயே தமிழகத்தில் தான் சிறிய கிராமங்களில் இருந்து பெரிய நகரங்கள் வரை ஒரு 'கோஆர்டினைட்டட் டெவலப்மென்ட்', ஒரு நெருக்கமான தொடர்பு வளர்ச்சி நிலவக்கூடிய நிலையைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதைப் புள்ளி விவரத்தோடு எடுத்துக்காட்ட முடியும்.

ஐந்து மைல்களுக்கு ஒரு இடத்தில் ஒரு சிறிய நகரத்தைப் பெற்றிருப்பது தமிழகம்தான். இருபது மைல்களுக்கு ஒரு இடத்தில் ஏறக்குறைய ஒரு தாலுகா தலைநகரைப் பெற்றிருப்பது தமிழகம்தான். நூற்பது ஐம்பது மைல்களுக்கு உள்ளாக ஒரு மாவட்ட தலைநகரைப் பெற்றிருப்பது தமிழகம்தான். ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு கோஆர்டினைட்டெட் டெவலப்மென்ட், இப்படிப்பட்ட ஒரு தொடர்பான வளர்ச்சி இருப்பதால் தான் கிராமங்கள் ஓரளவு வளர்கின்றன. நேரம் இல்லாத காரணத்தால், நிறையப் பேசுவதற்கு இருந்தாலும், மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டும், நான் முன்னுரையிலேதான் நிற்கிறேன். இதோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒன்று மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராம வளர்ச்சி, கிராம வளர்ச்சி என்ற பெயரால் பரவலாகத் திட்டங்களை மக்களுக்காக நிறைவேற்றித் தருகிற பெரிய முயற்சியில் அக்கறை காட்ட வேண்டுமே தவிர கிராம வளர்ச்சி என்று சொல்லி விட்டதால் மட்டும் கிராமங்கள் வளர்ந்துவிடும் என்று கருதாதீர்கள்.

அதற்காகத்தான் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நல்ல முறையில் செயல்படவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். நூற்றுக்கணக்கான ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அரசியல் கட்சி நோக்கத்தோடு செயல்பட்ட நெருக்கடி கால அரசால் ஒடுக்கப்பட்டுக் கிடப்பதை இன்றைய ஆட்சியாளர் உணர்ந்து ஒன்றியத் தேர்தல்களை நடத்தி அதன் மூலம் தமிழ் நாட்டில் கிராம வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த முன் வரவேண்டும். தவிர சில அரசியல் காரணங்களால் அப்படிப்பட்ட ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்களின்வி எல்லாவற்றையும் ஒத்திப் போட்டால் இந்த அரசு செய்ய வேண்டிய நல்ல கடமையை செய்வதற்கான வாய்ப்பை இழந்ததாகிவிடும் என்று நினைவூட்டி என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த அளவோடு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நான் முதலில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1978 பிப்ரவரி 22]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை பற்றி பலவிதமான கருத்துக்கள் இன்றைக்கு உலவினாலும் ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற நாங்கள் எல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மனநிறைவோடு வரவேற்று எங்களுடைய மகிழ்ச்சியை நாங்கள் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில் தாக்கல் செய்த நேரத்தில் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் அதை வரவேற்கிற விதத்தில் அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிப்பதற்காக அவர்கள் கரவொலியை எழுப்பவில்லை என்ற வருத்தம் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு எழுந்ததைப் பார்க்கிற நேரத்தில் எங்களுக்கு உள்ளபடியே வியப்பாக இருந்தது.

நாங்கள் மிகுந்த கட்டுப்பாடோடு செயல்பட வேண்டும் என்ற வகையில் நம்முடைய வரவேற்புகள் அத்தனையும் முகத்தில் காட்ட வேண்டுமே தவிர இங்கிருக்கிற பெஞ்சுகளில் அடிப்பதன் மூலம் வரவேற்க வேண்டாம் என்ற கட்டுப்பாட்டுக்கு வந்ததை எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் வேறுவிதமாகக் கருதி நாங்கள் அதை வரவேற்கவில்லை என்ற கருத்தை உலவ விட்டார்கள்.

நான் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாங்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மனநிறைவோடு வரவேற்கிறோம். அன்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்து முடித்த தும் இந்த மன்றத்தில் இருக்கிற நாங்கள் எல்லாம் அவர்களுடைய கையைக் குலுக்கி எங்கள் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் முண்டியடித்துக் கொண்டுவருகிற நேரத்தில் இந்த மன்றத்தில் இருக்கிற, இந்தக் குறையைச் சொன்னவர்கள் நிதி அமைச்சர் அவர்களது கைகளை விடாமல் பிடித்துக்கொண்டு நாங்கள் பலமாக இதை வரவேற்கிறோம். அழகாக நீங்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்திருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னது பத்திரிகையில் வராமல் போயிற்றே என்பதை நினைக்கும்போது நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி அன்றைக்கு வெக்டரக வரவேற்றார்கள். ஆனால், பத்திரிகைகளில் கருத்துக்களைக் கொடுக்கிற நேரத்தில், வேறுவிதமாகச் செய்திகள் வர ஆரம்பித்தது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மிகப் பெரும் புயல் பாதிக்கப்பட்டதற்குப் பின்னால், வெள்ள பாதிப்புக்குப் பின்னால் எவ்வளவோ கோடிக்காகணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்த பின்னால், தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பல திட்டங்களைக் குறிப்பிட்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயார் செய்திருக்கிறார்கள்.

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

ஆனால், இதை எதிர்க்கின்றவர்களைக்கூட நான் பார்க்கின்றேன், வேகத்தைக் காண்கின்றேன். வேகமாக இருக்கும் என்பதற்காக ஏதோ சொல்லப்படுகிறதே தவிர உண்மையான வேகத்தை இதில் பார்க்க முடியவில்லை. சில ஆலோசனைகளைத்தான் சொல்லுகிறார்கள். அவைகள் வரவேற்க வேண்டியவைகள்தான். ஒன்றை நான் சொல்வேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை கொள்கை அறிக்கையாக, அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க.வின் கொள்கையின் பிரதிபலிப்பாகத்தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, கொள்கையே இல்லாதவர்களாக, கொள்கைகளைப்பற்றி அரிச்சுவடி நிலையில் தான் நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று கருதுகின்றவர்களுக்கு மிக்க மரியாதையோடு தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

கொள்கைகளைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் தான், கொள்கைகளின் அரிச்சுவடியைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினால்தான், அண்ணாவின் கொள்கைகளை வாழ வைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். இந்த அனைத்திந்திய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் துவக்கினோம், இல்லாவிட்டால் இருந்த இடத்திலேயே இருந்திருப்போம். கொள்கைகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் அண்ணாவின் கொள்கைகள் உயிரோடு வாழ வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த இயக்கத்தைத் துவக்கினோம் இல்லையென்றால் நாங்கள் இடத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமேயில்லை.

ஆகவே, அண்ணாவின் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிக்கின்ற வகையில் தான் பல்வேறு பகுதிகளை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் காண முடிகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்த போது கொண்டு வரப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கைகளையும் வாங்கிப் படித்துப் பார்த்தேன். அதே நேரத்தில் அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க.வின் ஆட்சி காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கையையும் பார்த்தேன். பலவிதமான இனங்களில், வரவாக இருந்தாலும் சரி, செலவாக இருந்தாலும் சரி, எந்த வகையிலாவது நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விட்டுவிட்டிருப்பார்களோ என்கின்ற பயத்தோடு அந்தக் கணக்குகளை எல்லாம் பார்த்தபோது, நான் மெத்தவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். வரவாக இருந்தாலும் சரி, செலவாக இருந்தாலும் சரி, எந்த இடத்தில் தாழ்ந்துவிடாமல், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் கொடுக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கை தாழவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டிற்று என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்வேன்.

எடுத்துக்காட்டாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1974-75ல் மொத்த வரவு 520.29 கோடி ரூபாய்தான். ஆனால் 1978-79ல் 680.8 கோடி ரூபாய் என்கின்ற அளவுக்கு ரூ. 159.79 கோடி

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1978 பிப்ரவரி 28]

அளவுக்கு உயர்த்திக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இதை சாதனையில்லை என்று சொல்லுவார்களேயானால் அவர்களுக்காக நான் பரிதாபப்படுகிறேன்.

அதேபோல முன்னால் வரிகள் மூலம் வருவாயை எடுத்துக் கொண்டால், 1974-75-ல் 305.68 கோடி ரூபாயாக இருந்தது, 1978-79-ல் 377.51 கோடியாக உயர்த்திக்காட்டி அதில் 71 கோடி அதிகப்படுத்திக் காட்டியிருக்கிறோம். பிரித்துக்கொடுப்பதின் மூலமாக மத்திய அரசிடமிருந்து வரவேண்டிய வருவாய், 1974-75-ல் 97.36 கோடியாக இருந்தது 1978-79-ல் 145.75 கோடியாக உயர்த்திக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

அதே போல் மத்திய அரசிடமிருந்து உதவி மானியங்கள் வருவதில், நாம் ஏதாவது ஏமாந்துவிட்டோமா என்று பயந்து கொண்டே பார்த்தேன். அதில் 1974-75-ல் 27.13 கோடி என்று இருந்ததற்குப் பதிலாக 1978-79-ல் 66.96 கோடியாக உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, விற்பனை வரியை எடுத்துக் கொண்டால், 1974-75-ல் 187 கோடியாக இருந்தது, 1978-79-ல் 259 கோடியாக உயர்த்திக் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. இதில் மட்டும் 71 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்திக் காட்டியிருக்கிறோம்.

அதேபோல், மோட்டார் வண்டிகள் வரிகள் மூலமாக 1974-75-ல் 38.87 கோடியாக இருந்தது, 1978-79-ல் 52.43 கோடியாக உயர்த்திக் காண்பிக்கப்பட்டது, 13.56 கோடி அளவுக்கு உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அதே போல் செலவுக் கணக்கில் எங்கே குறைவாக காண்பிக்கப் பட்டிருக்கிறதோ என்று பார்த்தேன். அப்படியில்லாமல், 1974-75-ல் 528.36 கோடியாக இருந்தது, வருவாய்க் கணக்கில் செலவாக 1978-79-ல் 726.76 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டது. இதிலே மட்டும் 198.40 கோடி ரூபாய் உயர்த்தப்பட்டது.

அதேபோல், பொதுவான பணிகளுக்கு 1974-75-லே 143 கோடி ரூபாய் என்றிருந்தது ; 1978-79-லே இது 226 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

அதே போல், சமூக, சமுதாயப் பணிகளுக்காக 1974-75-லே செலவு 223 கோடி ரூபாய் என்றிருந்தது ; 1978-79-லே இது 304 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

1978 பிப்ரவரி 28]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

அதேபோல், பொருளாதாரப் பணிகளிலே 1974-75-லே 147 கோடி என்று இருந்தது, 1978-79-லே 176 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

இதேபோல், கல்விக்கான செலவு, மருத்துவச் செலவு, வேளாண்மைக்கான செலவு, அல்லது எந்தச் செலவானாலும் உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி உயர்த்திக் கொடுத்திருப்பதே, இந்த அரசின் மிகப் பெரிய சாதனையாகும்.

அதேபோல், அரசு ஊழியர்களுக்காக மூன்றாவது சம்பளக் கமிஷனை அமைத்து, அப்படி அமைக்கப்பட்டதோடு அல்லாமல், உடனடியாக ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்தே அதன் பலன் ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்கும் என்று அறிவித்து, அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்திருப்பது நாம் பாராட்டுவதற்குரிய ஒன்றாகும். 25 ரூபாய் இடைக்கால நிவாரணமாகக் கொடுத்ததோடு மட்டுமல்லாமல், ஊதிய அறிவிப்புக்குச் சம்பளக் கமிஷன் உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு 30 கோடி ரூபாயும், பஞ்சப்படி தருவதற்காக என்று 24 கோடி ரூபாயும் பேசி வாங்கப்பட்டிருப்பதை நாம் உள்ளபடியே பாராட்டியாக வேண்டும்.

ஆனால், இந்த நேரத்தில் அரசு ஊழியர்களுக்காக வாதாடுகிறவர்கள் பற்றி நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அவர்கள் எந்த நிலையில் இருந்து வாதாடுகிறார்கள் என்று நான் பார்க்கிறேன். அவர்கள் ஆட்சியில் இருக்கும்போது இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கின்றவர், இன்றைக்கு அரசு ஊழியர்களுக்காக வாதாடுகின்றவர், அன்றைக்குத் தலைமைச் செயலகத்திலே இருக்கின்ற ஊழியர்கள் பஞ்சப்படி வேண்டுமென்று போராட்டம் நடத்துவதற்கு முன்வந்த நேரத்திலே, அவர்களில் 400 பேர்களை அரசு ஊழியர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டு, அவர்கள் மீது எத்தனைவிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்தார்கள் என்பதை நான் இன்றைக்கும் மறப்பதற்கில்லை.

அது மட்டுமல்ல, அன்றைக்கு அவர்கள் போராட்டத்திற்கு வருகிறார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அவர்களுடைய அடிப்படை உரிமையாக இருந்த சங்கத்தின் உரிமையைப் பறிப்பதாக திடீரென்று அறிவித்தார்கள். அரசு ஊழியர்களின் சங்கங்களின் உரிமைகள் எல்லாம் பறிக்கப்படுகின்றன என்று அறிவித்தார்கள், அன்றைக்கு ஊழியர்கள் பயந்தார்கள்.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1978 பிப்ரவரி 28]

நமது சங்கங்களின் உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றதே என்று அரசு ஊழியர்கள் பயந்த நேரத்திலே, அன்றைக்கு எனக்கு நினைவிற்கு வருகிறது, எங்கள் கட்சியிலிருந்த ஒரே ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த திரு. மாயத் தேவர் அவர்கள் அன்றைக்கு ஒரு அறிவிப்பு விட்டார்கள். அப்படி இந்த அரசு இந்த உரிமையைப் பறிக்குமானால், அது இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்று அறிவித்தார்கள். அந்த அறிவிப்பிற்குப் பின்னால்தான், அவசர அவசரமாக, வேறு வழியில்லாமல், இந்த உரிமைகளைத் தருகிறோம் என்று முன்வந்தார்கள்.

ஆனால், இன்றைக்குப் பேசப்படுகிறது, நாங்கள்தான் அரசு ஊழியர்களின் ஆதரவுள்ளவர்கள், நாங்கள்தான் அவர்களுக்குத் துணை நிற்கிறோம் என்று சொல்கின்றவர்கள், அன்றைக்கு பஞ்சப்படி வேண்டுமென்று கேட்ட நேரத்தில், அவர்கள் அதற்கு ஒரு உச்ச வரம்பு விதித்தார்கள். இந்தப் புதிய முறையை, மரபை உண்டாக்கியவர்கள் தான் இன்றைக்குத் துணை நிற்பதாகக் கூறுகிறார்கள் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

அது மட்டுமல்ல. மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் அன்றைக்குப் போராடிய நேரத்திலே, அவர்கள் உபயோகித்த வார்த்தை உலக சரித்திரத்திலேயே இல்லாத ஒரு வார்த்தை என்று அன்றைக்குச் சொல்லப்பட்டது. இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவராகவும், பழைய முதல் அமைச்சராகவும் உள்ளவர் அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். இந்தத் தொழிலாளர்கள் இப்படிப் போராட்டத்திலே இறங்கினால், “நான் இரும்புக் கரங்கள் கொண்டு இந்தப் போராட்டத்தை அடக்குவேன்” என்று அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகள் இன்னும் என் நெஞ்சத்திலே இருந்து அகற்றப்படவில்லை.

இதேபோல், பட்டகாரி ஆசிரியர்கள் போராடிய நேரத்திலே, அவர்களில் எத்தனை பேர்களைச் சிறைக்கு அனுப்பி சிறையிலே அடைத்தார்கள் என்பதும், அவர்களிடமிருந்து மன்னிப்புக் கடிதங்கள் எழுதி வாங்கப்பட்டது என்பதும் நான் அன்றைக்கும் மறக்க முடியாதது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருந்தாலும் கூட, இன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு அவர்களுக்கு நியாயமாகத் தரவேண்டிய ஊதியங்களைக் கொடுத்து, அவர்களுடைய ஊதியங்களை அதிகப்படுத்துகின்ற வகையிலே, சம்பளக் கமிஷன் அமைத்து, அது அமுலுக்கு வருகின்ற நாள் 1-4-1978 என்று அறிவித்து, தரவேண்டிய எந்தச் சலுகையையும் அவர்கள் கொடுத்திப்பதை கண்டு நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. எஸ். ஆர். இராசா]

இதேபோல், பல்வேறு தொழிலிலே உள்ள தொழிலாளர் களுக்கு, பல்வேறு தரப்பினருக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையல் வசதிகள் செய்துக் கொடுக்கப்படுகின்ற வகையிலே, பல்வேறு காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

(நண்பகல் 12:00)

ஆனால், இந்த அரசு வெறும் 9 கோடி ரூபாய்க்கு வரி விதித் ததைப்பற்றி அவ்வளவு வேகமாகப் பேசப்படுகிறது என்பதை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். வரி விதிக்கிற இந்த நேரத்தில், வரியே இல்லாமல் ஒரு பட்ஜெட் வந்திருக்கக் கூடாதா என்று நினைக்கிற வர்கள் கூட, வரி விதிப்பால் மீண்டும் பல உயர்வுகள் ஏற்பட்டு விடுமோ என்று நினைக்கின்றவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பஸ் இருக்கைகளுக்கான கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். சிலபேர் அச்சப்பட்டார்கள். இப்படி இருக்கைகளின் கட்டணத்தை உயர்த்தியதன் மூலமாக நாளைய தினம் பயணிகள் கட்டணம் அதிகப்படுத்தப்படுமோ என்ற ஐயத்தை எழுப்பினார்கள். இப்படிப் பேசுவதன் மூலமாக பஸ் முதலாளிகள் விழித்துக் கொண்டு கட்டணத்தை உயர்த்தலாம் என்ற உணர்வு அவர்களுக்கு வருகிற வகையில் அமைந்திருக் கிறதே தவிர, நிச்சயமாகப் பஸ் முதலாளிகள் இன்றைக்குக் கட்ட ணத்தை உயர்த்துகின்ற அளவுக்கு அரசு பார்த்துக் கொண்டிருக் காது என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். அப்படி பஸ் முதலாளிகள் கட்டணத்தை உயர்த்துவார்களானால் நிச்சயமாக ஆளும் கட்சி யைச் சார்ந்த நாங்கள் எல்லாம் கூட, அதை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமையில் இல்லை என்பதைத் தெரியமாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்லுவேன்—வேறு எந்த அரசும் சாதிக்காத ஒன்றை, இந்த அரசு பதவி ஏற்றவுடன் தமிழ் நாடு முழுவதும் ஓடிச் கொண்டிருக்கும் விரைவுப் பேருந்துகளின் கட்டணத்தைக் குறைத்துக் காட்டிய பெருமை எங்களுடைய போக்குவரத்து அமைச்சருக்கு இருக்கிறது என்பதை நாம் இந்த நேரத்தில் பாராட்டியாக வேண்டும். இந்த அரசின் செயலை, இந்த அரசு பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பின்னால் விரைவுப் போக்குவரத்துக் கட்டணத்தை, சாதாரணமாக அல்ல, 15 ரூபாய் செலுத்துகிறவர்கள் கூட, 1 ரூபாய் 60 காசு குறைகின்ற அளவுக்குக் கட்டணத்தைக் குறைத்துக் காட்டிய பெருமையைப் பாராட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் பாராட்டுகிற மனோபாவம் இல்லாத காரணத்தால் பாராட்டவில்லை.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1978 பிப்ரவரி 28]

ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்த அரசு கொள்கையை இழந்து விட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள் வேன்—கொள்கையை இழப்பதற்கோ, விடுவதற்கோ எங்களைப் போன்ற ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் விடமாட்டோம் என்பது எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் அத்தனை பேருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிட்டப்பா அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், “1967 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்; எத்தனையோ அரசுகள் இருந்திருக்கின்றன; முதலமைச்சர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள்; ஆனால், மடாதிபதிகளை யாரும் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை” என்று மன வேதனையோடு தெரிவித்தார்கள். திரு. கிட்டப்பா போன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நாம்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சியாக வருவதற்கு முன்னால் எந்த அளவுக்கு மடாதிபதிகளை எதிர்த்துப் பேசினோம், எந்த அளவுக்கு நிலச்சுவான்தார்களை எதிர்த்துப் பேசினோம் என்பது என் நினைவில் இருக்கிறது. அவ்வளவு பேச்சுப் பேசினோம். பேசியதற்குப் பின்னால் என்ன விளைவுகள்?

அவ்வளவு மடாதிபதிகளும் அன்று ஆளும் கட்சியைப் பிடித்துக் கொண்டு அவர்கள் சாதிக்க வேண்டிய காரியங்களைச் சாதித்துக் கொண்டார்கள். விவசாயிகள் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார்கள்; மடாதிபதிகள் எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படவில்லை. நான் இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அன்றைக்கு ஆளும் கட்சியில் இருந்தவர்கள்தான் மடாதிபதிகளுக்கு உதவி செய்கிற வகையில் எவ்வளவு பலன்களைப் பெற்றார்கள் என்பதை ஆதாரத்தோடு காட்ட வேண்டுமென்றால் காட்டத் தயாராக இருக்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் உள்ள ஒருவர் அன்றைக்கு ஆளும் கட்சியில் இருந்தார்கள். பட்டுக்கோட்டையில் எழுத்தாணி என்ற கிராமத்தில் பல நூறு ஏக்கர் நிலத்தை ஒரு மடாதிபதிக்குச் சொந்தமான நிலத்தை தனக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டார். அதிலே மட்டும் அவர் இரண்டு மூன்று இலட்சம் ரூபாய் சம்பாதித்துக் கொண்டிருப்பார்.

அதேபோல் கும்பகோணத்தில் அன்றைய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் கோயில் நிலத்தை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டார். 30 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஏழை எளியவர்களை வெளியேற்றிவிட்டு அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை இன்றைக்கும் நாடு மறக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் எங்களுடைய முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தத் தேர்தல் நடைபெறுவதற்கு முன்னாலே, தேர்தல் வருவதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால், நான் அவரோடு இருந்த

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

நேரத்திலே அவருடைய உணர்வுகள் புரிய ஒரு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அன்றைக்கு ஒரு நாள் அவருடைய அவசரமான வேலையாக அவர் போய்க் கொண்டிருக்கிறார். அந்த நேரத்தில் ஒரு மடாதிபதியின் ஏஜெண்ட் அவரை வந்து பார்த்து, மடாதிபதி அவரைப் பார்க்க விரும்புவதாகச் சொல்லுகிறார். ஆனால் அவர் அந்த ஏஜெண்டிடம் “நான் மடாதிபதியைப் பார்க்க விரும்பவில்லை. எனக்கு வேலை இருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்களை “ஏன் நீங்கள் பார்க்க மறுக்கிறீர்கள்?” என்று நான் கேட்டேன். அன்றைக்கு அவர்கள் சொன்னார்கள். “நான் பார்ப்பதன் மூலம் தங்களுக்கு என்ன லாபம் கிடைக்கப் போகிறது என்பதற்காக முன்சூட்டியே பிடிக்க அவர்கள் ஏற்பாடு செய்கிறார்கள்; அந்த மடாதிபதிகளுக்கு நாம் அடிமையாகிவிடக் கூடாது என்பதால் நான் பார்க்க விரும்பவில்லை” என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்னவர்தான் இன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருக்கிறோர் தவிர, வேறல்ல. இந்த நாட்டில் இருக்கும் எந்த நிலச்சுவான்தாரும், எந்த மிகப் பெரிய முதலாளியும்....

திரு. க. சுப்பு : முதலமைச்சர் மடாதிபதியைப் பார்க்க மறுத்துவிட்டார் என்று சொல்கிறார். ஏற்கனவே மின்சாரத்துறை அமைச்சர், ஒரு தொழிலதிபரை முதலமைச்சர் பார்க்க மறுத்துவிட்டார் என்று சொன்னார், முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் சொல்லுகிறபோது, பொதுமக்களை முதலமைச்சர் பார்க்க மறுக்கிறார் என்று சொன்னார். இப்படி முதலமைச்சர் பார்க்க மறுத்துக் கொண்டிருந்தால் யாரைத்தான் சந்திக்க இருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவிப்பார்களா?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : முதலமைச்சர் யாரைத்தான் சந்திக்க விரும்புகிறார் என்று திரு. சுப்புவுக்கு சந்தேகம் வந்தது ஆச்சரியப்படக்கூடிய ஒன்றல்ல. நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், இந்தியாவில் மட்டுமல்ல; உலகத்திலே வேறு எந்த நாட்டிலேயும் சரி, அதிகமான மக்களைச் சந்தித்துக் கொண்டு அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரே ஒரு தனி மனிதர் யார் என்றால் எங்களுடைய புரட்சித் தலைவர்தான் என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆனால் யாரும் பார்க்க வேண்டுமென்று துடிதுடிக்கக் கூடாது, பிரச்சினைகளுக்காக அவரைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால் அவர்களைப் பார்ப்பதற்காக அவர் தயாராக இருக்கிறார். போகின்ற வழியிலே வருகிறவர்களை எல்லாம் நிறுத்தி அவர் பார்க்கிறார், 70 வயது 80 வயது கிழவிகள் போகிற நேரத்திலே தன்னுடைய காரை நிறுத்தி அவர்களைப் பார்த்துவிட்டுப் போகிறவர் அவர் ஒருவர்தான். யார் யார் மக்களைப் பார்க்க மறுத்தார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். திரு. சுப்பு என்னைக் கேட்கிறார். ஆறு, ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே எனக்குத் தெரியும். ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்து கொண்டு சாதாரண ஏழை கட்சித் தொண்டனைப் பார்ப்பதற்குக்கூட நேரம் இல்லாமல், இவனு வெளியே போகட்டுப்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1978 பிப்ரவரி 28]

என்று சொன்னவர்களை எனக்குத் தெரியும். அடையாளம் வேண்டுமானால் காட்டுவேன். இப்படி வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டுப் பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள், முதலமைச்சரைப் பார்க்க மூடியவில்லை, எங்கே இருக்கிறார், பார்ப்பது கடினமாக இருக்கிறது என்று. திரு. சுப்பு அவர்கள் இப்படிச் சொல்வதால் அவரைப் பார்க்க வேண்டுமென்று ஆசையை அதிகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது புரிகிறது. திரு. சுப்பு அவர்கள் அவர்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால் இப்போது வேண்டுமானாலும் பார்க்கலாம். அவர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்றுதான் நினைக்கிறேன். அவர் எதற்காக இப்படிச் கூறுகிறார் என்று எனக்குத் தெரியும்.

திரு. க. சுப்பு : அவர்கள் நிறையப் பேர்களைப் பார்க்கிறார்கள், பார்க்கலாம். ஆனால் நான் சொல்லுவது குறைகளைக் கேட்பதற்குப் பார்ப்பது. திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் 'லஞ்ச ஊழலை ஒழித்து விடுகிறேன் என்று சொல்கிறார். ஆனால் பொதுமக்களைப் பார்க்க மறுக்கிறார்' என்று சொல்லியிருக்கிறார். உறுப்பினர் அவர்கள் தன்னுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி கோட்டையிலே தினம் ஒரு மணி நேரம் ஒதுக்கி பொதுமக்களைச் சந்தித்து அவர்களுடைய மனுக்களை வாங்குதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நல்லது. உறுப்பினர் அவர்கள் தம்முடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்துவார்களா?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். அவர் அதிகமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் குறைகளைக் கேட்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். திரு. சுப்பு அவர்களுக்குத் தெரியாது என்று நான் சொல்லமாட்டேன்; ஆனால் அதை எதற்காக இங்கே சொல்லவில்லை என்று எனக்குத் தெரியும். இன்னும் பெருமையோடு நான் சொல்லிக்கொள்வேன், நான் திரு. சுப்புவிற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். யாருக்கும் இல்லாத ஒரு சுபாவம் எங்கள் தலைவரிடம் இருக்கிறது. அதுதான் அவரது வளர்ச்சிக்கே காரணம். பார்க்க வந்திருப்பது யாராயிருந்தாலும் அவருக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று துடிதுடிக்கின்ற ஒரே மனிதர் அவர்தான். அந்த உணர்வு இருக்கின்ற காரணத்தினாலேதான் அன்றைக்கு சினிமா உலகத்திலே அவர் இருக்கின்றபோது ஒருவருக்கு ஒரு கஷ்டம் என்றால் ஆயிரம் ஆயிரமாக எடுத்து வழங்குவார். எத்தனை பேர்களுக்கு உணர்வு கொடுத்தார் என்பதை நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. பெரிய பதவியிலே இருக்கிறவர்களுக்கு அல்ல. சாதாரணமானவர்களுக்கு, சாதாரண குடிமக்களுக்கு அவர்கள் என்ன வேண்டுமென்று கேட்டவுடனேயே உடனே அதற்காக உத்தரவு போட்டதை நான் என் கண்ணிலேயே பார்த்திருக்கிறேன். எங்கள் புரட்சித் தலைவரிடத்திலே திரு. சுப்பு அவர்களுக்கு தனி செல்வாக்கு இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியும். எந்தக் காரணத்தினாலே

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

இங்கே சொல்கிறார் என்று எனக்குப் புரிகிறது. பார்க்க வேண்டுமென்கிற அவரது ஆசையை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஒருமணி நேரம் அல்ல, எல்லா காலத்திலேயும் பார்ப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார் (குறுக்கீடு). நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நானும் சுப்புவும் திட்டமிட்டுப் பேசுவதாகச் சொல்கிறார். ஆனால் இன்னும் நாங்கள் திட்டமிடவில்லை, திட்டமிட ஆரம்பித்தால் விளைவுகள் வேறுவிதமாக போனாலும் போகும்.

[பிற்பகல் 12:10]

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நான் நண்பர் இராதா அவர்களிடம் வைத்திருக்கின்ற உரிமையின் காரணமாகக் கேலியாக ஒன்றைக் கேட்டேன். சுப்புவும் நீங்களும் இப்படி வாக்குவாதம் செய்து எப்படியாவது முதலமைச்சரை மக்கள் சந்தித்து குறைபாடுகளைச் சொல்ல வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காகத் திட்டமிட்டுப் பேசுகிறீர்கள் என்றுதான் சொன்னேனே தவிர, நான் சொன்ன திட்டம் சதித் திட்டம் அல்ல.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுடைய திறமை எனக்குத் தெரியும். இதிலேயும் ஒன்றை இடையில் வைத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள் நான் மறுக்க முடியாது.

ஆனால் எங்கள் புரட்சித் தலைவர் முதலமைச்சரவர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் அவர் பார்க்க மறுப்பதைப் போலவும் செய்ய மறுப்பதைப் போலவும் இன்றைக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், அவர்கள் இந்தக் காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், குறைகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான நடவடிக்கைவில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ பார்க்க வேண்டும் என்று நேரம் குறிப்பிட்டு, காலம் குறிப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டுமென்று வரைமுறைப் படுத்த வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. அத்தனை பிரச்சினைகளிலும் அவர்கள் காரியம் ஆற்றிக்கொண்டு வருவதை நாம் பாராட்டியாக வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

நான் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே பல்வேறு சாதனைகளைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் நீங்கள் மணியடித்துவிட்டீர்கள். எங்களுடைய கட்சியிலே பல்வேறு நண்பர்கள் பேச வேண்டுமென்று ஆர்வத்திலிருப்பதால் என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. தே. இரா. இராஜாராம் நாயுடு : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுச் திட்டத்தைப் பாராட்டி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆணைப் படுகிறேன்.

[திரு. தே. இரா. இராஜாராம் நாயுடு] [1978 பிப்ரவரி 28]

....The Government already declared that Dharmapuri District is a backward district. Denkanikotta is a most backward and also a forest area which is connected with Karnataka State.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்கவேண்டும். நான் இப்பொழுது தெரிந்து கொண்ட தகவலிலேயிருந்து, எங்களுடைய புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் என்.ஜி.ஓ. யூனியனைச் சேர்ந்த பரதன் அவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று என்னுடைய நண்பர் கொறடா அவர்கள் தகவல் கொடுக்கிறார்கள். எனவே பேச்சுவார்த்தை என்றால் திசைரி நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை நண்பர் சுப்பு போன்றவர்களுக்குத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

THIRU D. R. RAJARAM NAIDU : There is one dam proposal—Dhoddala Project, pending since 32 years, from the Congress period. During the time of State Elections the Chief Minister of Tamil Nadu assured the people in a public meeting at Anchetty that they would construct the dam, if they came to power. Our Government is having one more efficient and intelligent Engineer who is acting as P.W.D. Minister Hon. Mr. S. Ramachandran. He is more or less equal to Dr. Visveswariah who has suggested construction of the Krishnarajasagar and Bhakranangal Dams. I request the Hon. Chief Minister and the Hon. P.W.D. Minister to consider this dam proposal for immediate implementation which will be helpful for the people in that area.

Secondly, regarding small farmers, last year due to failure of rains, the small farmers did not secure anything. This year the same thing happened. Some hundreds of years back, one great philosopher late Narayanappa has written about this :

“விளைந்தாலும் பஞ்சமே, விளையா விட்டாலும் பஞ்சமே.

So, I request the Hon. Chief Minister to kindly convert the temporary loans and crop loans into long term loans.

Thirdly, regarding Mulberry Plantations, our area is very, very suitable and may be selected for the plantation of Mulberry. In our area there is one biggest Silk Farm at Kolatti. It is the biggest farm in South East Asia. In our area most of the agriculturists are cultivating Mulberry Plantation and they are selling the cocoons at Bangalore at a higher rate, whereas our Government is purchasing at a lower cost. That is the point there.

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. தே. இரா. இராஜாராம் நாயுடு]

I want to say one thing. From the days of Thiru Omandoor Ramasamy Reddiar who was the Chief Minister some time before of Doctor Kalaigir there was no separate portfolio and separate.

Minister for Handlooms During the peiod of Hon. Chief Minister Thiru M. G. Ramachandran there is a separate portfolio and a separate Minister for Handlooms. I am highly thankful to him for the same.

I request the Hon. Chief Minister to kindly start a Silk Weaving Factory at Denkanikottah to solve the unemployment problem. The Government can export silk sarees and shirts to the various countries. Then only, the Government will earn more foreign exchange. Also it will be a benefit to the Government.

கடைசியாக எனக்கு இந்த நேரத்தில் வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்கு என்னுடைய வணக்கத்தையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. வெள்ளையாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே 1978-79 ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையினை வரவேற்று, பாராட்டிப் பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு நான் முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்திலே பாட்டாளிகளுடைய கூட்டாளிகள் ஆட்சி நடைபெறுகிறது என்பதை இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஏழை, எளிய மக்கள் சிரித்து வாழவேண்டும் என்பதற்காக, உருவாக்கப்பட்டது இந்த நிதிநிலை அறிக்கை. அப்படிப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கை ஏழை, எளிய மக்களுக்குக் கரும்பாக இருக்கிறது. ஆனால் பொருளமைக்காரர்களுக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை கருப்பாகவும், வெறுப்பாகவும், கசப்பாகவும் தெரிகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெளிவாகக் கூற விரும்புகிறேன்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பிளாட்டோ என்னும் அறிஞன் சொன்னான், ஒரு நாட்டிலே நாணயமானவர்கள் ஆட்சி நடைபெறவேண்டும் அல்லது ஆட்சிக்கு வருபவர்கள் நாணயமாக ஆட்சிபுரிய வேண்டும் என்று சொன்னார். அந்த வகையில் நமது புரட்சித் தலைவர் தலைமையில், எந்தவித விருப்பு வெறுப்புக்கும் ஆட்படாமல், எந்தவித ஆசாபாசத்திற்கும் இடம் தராமல் சுயமான ஆட்சி தமிழகத்திலே நடைபெறுகிறது. கடந்த காலத்திலே, அல்லல்களுடைய ஆட்சி நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. இந்தக் காலத்திலே, வள்ளலினுடைய ஆட்சி நடைபெறுகிறது. ஏழைகள் வளம் பெற வேண்டும் என்பதற்காக இந்த ஆட்சி நடைபெறுகிறது.

[திரு. ஆ. வெள்ளைசாமி]

[1978 பிப்ரவரி 28]

அந்தவகையில் நிதிநிலை அறிக்கை அளித்திருக்கிற மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடந்தகால ஆட்சியின் விளைவால், 143 ஆலைகள் மூடப்பட்டிருந்தன ஆனால் நமது தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் சீரிய முயற்சியால் மூடப்பட்ட அந்த ஆலைகளிலுள்ள பூட்டுகள் உடைக்கப்பட்டு, நடக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பண்டைக்காலத்திலே பருந்தால் துரத்தப்பட்ட புரூவிற்குத் தன்னை அற்பணித்த சிபிச் சக்கரவர்த்திபோல், ஏழை, எளியவர்கள் வாழ வேண்டுமென்பதற்காக தன்னை தமிழக மக்களுக்கு ஒப்படைத்து ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார் புரட்சித் தலைவர். அப்படிப்பட்ட புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே, அரிஸ்டாட்டில் கூறியது போல் ஒரு நாடு சபிட்சம் அடைய வேண்டுமென்றால், ஒரு நாட்டினுடைய வாழ்வுப், தாழ்வும் கல்வியிலேதான் இருக்கிறது என்ற கருத்துக்கு ஒப்ப, கல்விக்கு எந்த அளவுக்கு நிதி ஒதுக்க வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு ரூ. 180 கோடிக்கு மேல் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் தெளிவாகக் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே மெழுகு உருகுவதைப் போல் உருகி, மக்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையை மாற்ற, அப்படிப்பட்ட ஏழை, எளியவர்கள் வாழ்விலே மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்த நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் செயல்படுத்தி வருகிறார்கள்.

[பிற்பகல் 12-20.]

(திரு. இரா. முத்தையா—தலைமை)

அதற்கு அடுத்தபடியாக எந்த நாடு முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமோ, எந்த நாடு முன்னேற்றத்தை நோக்கிசென்று கொண்டிருக்கிறதோ, அதற்கு அடிப்படையான காரணங்கள் மின்சக்தி. மின்சாரம் எந்த அளவு உற்பத்தியாகின்றதோ, எந்த அளவுக்குத் திட்டம் தீட்டப்படுகின்றதோ அதைக்கொண்டதான் அந்த நாடு முன்னேற முடியும் என்ற அளவிலே மின் உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டும் என்பதற்காக 114 கோடி ரூபாய் மின் உற்பத்திக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அப்படிப்பட்ட சீரிய திட்டங்களை எல்லாம் கொண்ட இந்த அறிக்கையிலே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ப.உ.ச. அவர்கள் பேசுகிறபோது அதைப் பணருட்டி மண் மாம்பழம் அல்ல, பணருட்டி பலாப்பழம் என்று கூறினார்கள். அவரிடத்திலே கூறுவேன் நிதிநிலை அறிக்கையை அவர் படித்துப் பார்த்தாரா அல்லது கடித்துப் பார்த்தாரா என்று தெரியவில்லை. ஆனால் அவர் பலாப்பழத்தை மாம்பழம் என்று கருதிக்கொண்டு மேல் தோலை நீக்கி உள்ளே இருக்கிற நாரை நீக்கி, கொட்டையை நீக்கி சாப்பிடுவதற்குப் பதிலாக, அப்படியே முயற்சித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் பலாப்பழம் அவருடைய உதட்டையும், பற்களையும் பதம் பார்த்துவிட்டது என்று நான் கூறிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 28]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

அதே நேரத்தில் அவர் பேசும்போது டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கியபோது நாட்டிலே அசாதாரண சூழ்நிலை ஏற்படுகின்ற நேரத்திலே, அவசர கால சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிற வழிவகைகளை செய்திருந்தார்கள். ஆகவேதான் நாட்டிலே எமர்ஜென்சி வந்தது. இந்திய துணைக் கண்டத்திலே வந்தது. தமிழகத்திலே இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் எமர்ஜென்சி காலத்தில் கொடுமைப் படுத்தப்பட்டார்கள் என்று கூறினார்கள் அப்படிச் கூறிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஐ.பி.சி. குற்றத்தை செய்தால், அந்த ஐ.பி.சி. சட்டத்தை உருவாக்கியதிலேயும் குறை காண்பார்கள் என்று தெரிகிறது.

இப்படிப்பட்ட ஒரு சீரிய நிதிநிலை அறிக்கையை அவர்கள் புரட்சியும் இல்லை, புதுமையும் இல்லை. வெள்ளம் வந்தால் இந்தக் கிளிஞ்சலும், கூழாங்கற்களும் பெரும் ஓட்டத்தைத் தடுத்து விட முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில பிரச்சினைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். என்னுடைய ஆத்தூர் தொகுதியில் கழக்குன்றூர் ஆற்றுத் திட்டம் பல ஆண்டுகளாக நிறைவேற்றப்படாமல் அரசின் ஆலோசனையில் இருந்து கொண்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை நிறைவேற்றி அங்கே மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கிற ரெட்டியார் சத்திரம் பகுதிக்கு ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் பலன்பெற வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து புல்வெட்டுக் கண்மாய்த் திட்டமும் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் பழனிமலையில் இருக்கிற காடுகளிலே மழை உருவாகி, காட்டாறுகளாக ஓடி அந்தப் பகுதியிலுள்ள பத்துக்கும் மேற்பட்ட குளங்களில் பாய்ந்து நிரம்புகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட திட்டத்தையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் திண்டுக்கல்லை தனி மாவட்டமாக ஆக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கையும் இந்த நேரத்தில் இருக்கிறது. திண்டுக்கல் அத்தனை வசதிகளையும் பெற்றிருக்கிறது. திண்டுக்கல்லை தனி மாவட்டமாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய ஆத்தூர் தொகுதியில் நெசவாளர்கள் மிகவும் பெரும்பகுதியாக வாழ்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற சேலைகளும் துணிகளும் தேங்கிக்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1978 பிப்ரவரி 23]

கிடக்கின்றன. அப்படித் தேங்கியிருக்கிற துணிகளை எல்லாம் அரசு வாங்கி அவர்களை வாழ்விக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் என்னுடைய பகுதி பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கிற காரணத்தால் அங்கே இருக்கிற சாலைகள் எல்லாம் மிகவும் பழுதடைந்து பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன.

பல பகுதிகளிலே பஸ்களையே பார்க்காத மக்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல வழி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, 1978-79 ஆம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கை குறித்து மார்க்கிச கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் ஏற்கனவே எங்கள் கட்சி உறுப்பினர்கள் பல முக்கியமான கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து, இறுதியாக இந்த உரையின் மீது மார்க்கிச கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் மின்வரும் கருத்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே நடக்கும் விவாதத்தில் பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைத் தங்களுடைய தொகுதிகளைப் பற்றியும், பொதுவாக இருக்கும் பிரச்சனைகளைப் பற்றியும், அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளைப் பற்றியும் பல யோசனைகளைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்த யோசனைகளையெல்லாம் ஒவ்வொரு பட்ஜெட் தொடரிலும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் அடுத்து வரும் பட்ஜெட் கூட்டத்தொடரில், ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட யோசனைகள் எத்தனை நிறைவேற்றப்பட்டன, எவையெவை நிறைவேற்றப்படவில்லை, அதற்கான காரணங்கள் என்ன என்பதைப் பற்றி எந்தவிதமான தகவலும் தரப்படுவது இல்லை. அதைக் குறித்து கூட இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். எனவே நான் அதற்கு ஒரு ஆலோசனை கூறுகிறேன்.

இங்கே மின்சார வாரியத்தின் வரவு-செலவு திட்டத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களால் சொல்லப்படுகிற ஆலோசனைகளையெல்லாம் அந்த வாரியம் எடுத்து, எது நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கிறது, இல்லை என்பதை அடுத்த பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறபோது, தனியாக ஒரு புத்தகமாக கொடுத்து வருகிறார்கள். அப்படி, இந்த பட்ஜெட் விவாதத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லும் யோசனையை எந்த அளவிற்கு ஏற்றுக் கொண்டு நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை குறித்து ஒரு புத்தகம்—1 வருஷம் கழித்து அல்ல—? மாத காலத்திற்குள்—தொகுத்துக் கொடுத்தால், ஜனநாயக முறையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நிர்வாகத்தின் மீது ஒரு ஆதிக்கத்தை, கண்டிரோலை வைத்து இருக்கிறது என்பதற்கு உதாரணமாக அமையும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்லும் கருத்தும் எந்த அளவிற்கு

1979 டிப்ரவரி 28]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர்களும், அரசாங்க அதிகாரிகளும், அறிந்துகொள்வதற்கு வசதியாக அது இருக்கும். என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொண்டு, அப்படிப்பட்ட ஒரு புத்தகத்தை சபை முன் வைக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இப்போது பல்வேறு இலாக்காக்களில் பல்வேறு வகையான யோசனைகளைக் கூறுவதற்கு ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்ட வேண்டும் என்று மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம், இன்று நூற்று கணக்கான உறுப்பினர்கள் ஒரு பிரச்சனையில் பேச வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ஆழமாக கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க முடியவில்லை. எந்தப் பிரச்சனையையும் ஆழமாக விவாதிக்க முடியவில்லை. இங்கே நாம் ஒருவர் சொல்லும் கருத்தை ஆழமாக சிந்தித்து, விவாதிக்க முடியவில்லை. பாராளுமன்றத்தில் இருப்பதைப் போல் பல்வேறு ஆலோசனைக் கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தினால் நல்ல முறையில் ஆழமாக விவாதிக்க முடியும்.

குறிப்பாக, சேலம் கிரௌண்ட் வாட்டர் பற்றிகூட பரிசீலனைக் கமிட்டி போடப்பட்டு இருக்கிறது. இங்கேயும் கிரௌண்ட் வாட்டர் பற்றி பேசுகிறோம். ஆனால் மேலெழுந்த வாரியாகத்தான் பேச முடிகிறது. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு கமிட்டி என்று வருகிறபோது அங்கே அவற்றை ஆழமாக விவாதிக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட கமிட்டிகள் போட்டால், சட்டமன்றக் கூட்டம் நடக்கிறபோது அவற்றையும் வைத்துக்கொண்டு விவாதித்தால் நலமாக இருக்கும். நாமும் நல்ல வகையில் அந்தப் பிரச்சனை குறித்து விமர்சனம் செய்யமுடியும். எதிர்க்கட்சியும், பல்வேறு கட்சி உறுப்பினர்களும், மனம் திறந்து அரசாங்கத்தோடு பேசி நிலைமைகளைப் புரிந்துகொண்டு, அந்தப் பிரச்சனைகளை விவாதித்து மக்களுக்கு நல்லவகையில் அவற்றை நிறைவேற்ற இயலும், ஆகவே, அதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த பொதுவான வரவு-செலவு திட்டங்களைப் பார்க்கிறபோது, இன்று நம் நாட்டில் நிலைமைகள் எவ்வாறு இருக்கின்றன. நாம் முதலாளித்துவ பாதையில் தான் ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்க முயற்சிச்சுக்கிறோம். ஆனால் முதலாளித்துவ வளர்ச்சிப் பாதை என்பது உலகத்திலே தோல்வி அடைந்து விட்டது. சணிசமான நாடுகள், முதலாளித்துவ பாதையில் இருந்து சோசலிச பாதைக்கு மாற்றிக் கொண்டு இருக்கின்றன.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1978 பிப்ரவரி 23]

ஆகவே, இப்போது ஐரோப்பிய நாட்டிற்கும், அமெரிக்க நாட்டிற்கும் போட்டி, அமெரிக்காவுக்கும் ஜப்பானுக்கும் போட்டி என்று இருக்கக்கூடிய கால கட்டத்தில், வளர்ந்து வரும் இந்தியா போன்ற நாட்டை எப்படி வளர்ச்சி அடையச் செய்யமுடியும். அங்கே நாம் பார்க்கிறோம். சோவியத் ரஷ்யாவில் உள்ள மக்களிடம் வறுமையில்லை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இல்லை, காரணம் என்னவென்றால், நிலமும், தொழிற்சாலைகளும் மக்களுக்குச் சொந்தமாக்கப்பட்டு விட்டன. அங்கே மக்கள் உற்பத்தி செய்யும் அனைத்துப் பொருள்களின் பயனும் மக்களுக்கு திருப்பி கிடைக்கின்றது. ஆனால் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் அப்படி அல்ல, அமெரிக்கா போன்ற முதலாளித்துவ நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி அடைந்தால், அந்தத் தொழிலில் வரும் லாபத்தால் ஏழைகளுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு கிடைப்பது இல்லை. 30 ஆண்டு காலமாக இருந்து வந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியும் சரி, தற்போது ஓராண்டு காலமாக இருக்கும் ஜனதா கட்சி ஆட்சியானாலும் சரி, அடிப்படையில் முதலாளித்துவ பாதையில் தான் செல்கிறார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கு அவர்களால் பிரச்னைகளைத் தீர்க்க முடியாது.

அதுமட்டுமல்ல. இந்த நாட்டில் ஏகபோக முதலாளித்துவம் வளர்ந்து கொண்டுவருகிறது. பன்னாட்டு முதலாளிகளின் ஆதிக்கம் வளர்ந்து வருகிறது. ஏகபோக முதலாளிகள்—உள்நாட்டு முதலாளிகள்—ஆதிக்கம் வளர்ந்து வருகிறது. நிலபிரபுத்துவம் வளர்ந்து வருகிறது. இப்படி வெளி நாட்டு முதலாளிகள், உள் நாட்டு முதலாளிகள், நிலப் பிரபுக்கள் ஆகியோரின் ஆதிக்கம் நாட்டில் வளர்ந்து வருகிற காரணத்தால், ஆண்டுக்காண்டு வருமானம்—தேசிய வருமானம்—உயர்ந்து வந்த போதிலும், ஏழை, எளிய மக்களின் ஆண்டு வருமானம் உயர்வில்லை. தேசத்தின் வருமானம் உயருகிறது. ஏழை, எளிய மக்கள் வருமானம் உயரவில்லை. இந்த 3 பூதங்களின் வளர்ச்சிதான் இருக்கிறது.

ஆகவே, இந்த நிலைமையை மாற்ற ஒரு புதிய பாதை தேவை, பன்னாட்டு முதலாளிகளை வெளியேற்றுதல், உள்நாட்டு பெரிய முதலாளிகளின் தொழிற்சாலைகளை தேசியமயம் ஆக்குதல், நிலப் பிரபுக்களின் நிலங்களின் கிராமத்திலுள்ள நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு இனாமாகப் பகிர்ந்து அளித்தல், போன்ற முதலாளித்துவம் இல்லாத பாதை தேவை. இதையெல்லாம் செய்யா விட்டால், எந்த விதமான சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தாலும் இந்தியாவின் வறுமையைப் போக்க முடியாது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 28]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[பிற்பகல் 12-30.]

ஆகவே, இதற்கு ஒரு மாற்றுப் பாதை தேவை. முதலாளித் துவம் இல்லாத சமத்துவத்தைக் கொண்டு வரும் ஒரு மாற்றுப் பாதை அவசியம் தேவை. அதற்கு ஒரு இடது சாரி ஜனநாயக முன்னணி உருவாக்கப்பட வேண்டியது மிக மிக அவசியமாகத் தோன்றுகிறது. இன்றைக்கு இருக்கிற ஜனதா அரசும் சரி, முன்னால் இருந்த காங்கிரஸ் அரசும் சரி, எல்லோருமே முதலாளித் துவத்திற்குத்தான் பாதை அமைத்திருக்கிறார்கள். சமத்துவ பாதைக்கு இன்றைக்கு மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வழி வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. சமத்துவப் பாதைக்கு வழி வகுக்கும் ஒரு ஜனநாயக அமைப்பு உருவானால்தான் இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பொருளாதார நிலைமையைச் சீர்திருத்த முடியும், இல்லை என்றால் இந்தியப் பொருளாதாரமும் பாதிக்கும், தமிழ்நாடும் பாதிக்கும்.

மொழிப் பிரச்சினைப் பற்றி காலையிலே இங்கு பேசினார்கள். தண்பர் உமாநாத் அவர்களும் மற்றவர்களும் தெளிவாகக் கூறினார்கள். மேலும் அதிகமாக அந்தப் பிரச்சினைக்குள் செல்ல நான் விரும்பவில்லை. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய ஜனதா அரசின் உள் துறை அமைச்சர் சரண்சிங் ஒரு கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார். இந்தியன் அட்மினிஸ்டிரேட்டிவ் சர்வீஸ், இந்தியன் போலீஸ் சர்வீஸ் என்று இரண்டு சர்வீஸ்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார். அது கூடாது, தேவையில்லை என்பது எங்களுடைய கருத்து. நான் சார்ந்திருக்கிற கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஏற்கெனவே தெளிவாக இது பற்றி அறிவித்திருக்கிறது.

ஏற்கெனவே, மாநில சுயாட்சி தீர்மானத்தில் நாங்கள் கூறியிருக்கிறோம். யூனியன் சர்வீஸேஸ், ஸ்டேட் சர்வீஸேஸ் என்று இரண்டு சர்வீஸ்கள்தான் இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் இந்தியன் அட்மினிஸ்டிரேட்டிவ் சர்வீஸ், இந்தியன் போலீஸ் சர்வீஸ் என்று பணியாளர்களைத் தேர்வு செய்து, நியமனம் செய்யும் போது, அவர்களை சம்பந்தப்பட்ட ஸ்டேட் கட்டுப் படுத்த முடியாது. அவர்கள் தவறு செய்தாலும் மத்திய அரசாங்கம்தான் கேட்க முடியும்; அவர்கள் மீது 'டிசிபிளினரி ஆக்ஷன்' எடுக்கும் அதிகாரம் மாநிலத்திற்குக் கிடையாது. அதனால் அந்த முறை தேவையில்லை. இது மாநில சுயாட்சித் தன்மையைப் பாதிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

இந்தக் கருத்தை மேற்கு வங்க முதலமைச்சர் ஜோதிபாசு தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார் India is a multi National State. அது உண்மை. அதற்கு வாஜ்பாயி மறுப்பு தெரிவித்திருக்கிறார். இந்திய யூனியனில் பல மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1978 பிப்ரவரி 23]

றுக்கும் தனித் தன்மை இருக்கிறது. தனித்தனியான பழக்க வழக்கங்கள் இருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டுக்கு தமிழ் புத்தாண்டு தினம் வருகிறது. அதைப் போல தெலுங்கு புத்தாண்டு தினம் இந்தி புத்தாண்டு தினம் வருகிறது. இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் பண்டிகை நாட்கள் கூட வேறுபடுகின்றன. அது அந்தந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தது.

அது மட்டுமல்ல. பல மொழிகள் பேசுகின்ற மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. அதனால்தான் மொழி வழி மாநிலம் அமைக்கப்பட்டது. இப்படி அமைக்கப்பட்ட மாநிலங்கள் எல்லாம் சேர்ந்ததுதான் 'இந்தியன் யூனியன்'. இந்தியா ஒன்று ஆனால் அது பல பிரிவுகளைக் கொண்டது; பல்வேறு மொழி பேசும் மக்களைக் கொண்டது. அதனால்தான் பாரதியார் "செப்பு மொழி பதினெட்டுடையாள், எனில் சிந்தை ஒன்றுடையாள்" என்று விநுதலைப் போராட்டத்தின் போது பாடினார். பல்வேறு மொழி பேசுகின்ற மக்கள் இருந்த போதிலும், எதிரியை விரட்டியடிப்பதில், நாட்டு ஒற்றுமையில் ஒரே கருத்துடையவர்கள். அதனால்தான் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை விரட்டியடிக்க முடிந்தது. எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சுயாட்சி அல்லது அதிக அதிகாரம் கொடுத்தால் தான் நன்மை ஏற்படும், ஒற்றுமை நிலவும் என்பதை பல ஆதாரங்களுடன் தெளிவாக்க முடியும்.

'யூனிட்டி இன் டைவர்சிட்டி'—பன்முகப் படுத்தப்பட்ட ஒற்றுமை. அதுதான் இந்தியா. சரண்சிங் அவர்கள் அதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் மாநில சுயாட்சி பற்றி எவ்வளவோ பேசலாம். நேரம் இல்லாததால் அந்த விவகாரத்திற்குள் அதிகமாகப் போகவில்லை. எல்லாமட்டத்திலும் அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட வேண்டும். பஞ்சாயத்து, முனிசிபாலிட்டி போன்ற ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் போதிய அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு அமைப்பும் சுயேச்சையாக செயல்பட வேண்டும். ஆக, தேசிய ஒற்றுமை என்பது மாநில சுயாட்சி, ஜனநாயகம், சமத்துவம் போன்றவைகளில் ஒன்றுக் கொன்று தொடர்புடையது என்பதை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, நிதி ஆதாரங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வது பற்றி ஜோதிபாச கூறியதையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாநிலம் வசூல் செய்யும் வரிப் பணத்தில் 75 சதவீதம் அந்த மாநிலத்திற்கு கொடுக்கப்படவேண்டும்.

பலகீனமான மாநிலமாக ஏதாவது ஒரு மாநிலம் இருந்தால் அதற்கு சகோதரத்துவ முறையில் கொஞ்சம் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கலாம். ஆனால் 75 சதவீதம் அந்தந்த மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை மிகவும் நியாயமான கோரிக்கை.

1978 (பிப்ரவரி 28]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

கை. அப்படி இருந்தால்தான் எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசின் உதவியை நாடி நிற்க வேண்டிய நிலை ஏற்படாது இந்திய எல்லைக்குட்பட்டு, அந்தந்த மாநிலத்திற்கு வேண்டிய தேவைகளை அந்தந்த மாநிலமே பூர்த்தி செய்யும் வகையில் செயல்பட வேண்டும் ஸ்டேட் லிஸ்டில் இருக்கக் கூடியவைகளுக்கு மத்திய அரசின் அனுமதியை எதிர் நோக்கி நிற்கும் நிலை இருக்கக்கூடாது. சட்ட மன்றத்திலே ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினால் அதை செயலாக்கும் அதிகாரம் அந்த மாநிலத்திற்கு இருக்க வேண்டும். இப்போது இருக்கிற முறைப்படி, சட்ட மன்றத்தில் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பி அவருடைய அங்கீகாரம் கிடைத்தால் தான் செயல்படுத்தமுடியும்; அவர் அங்கீகாரம் அளிக்கவில்லை என்றால் சட்டமன்றம் நிறைவேற்றிய சட்டத்தைச் செயல்படுத்த முடியாது. ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரத்திற்கு ஏன் அனுப்ப வேண்டும் என்பது என்னுடைய கேள்வி.

இன்றைக்கு அது மாநில சபாட்சிக்கு குறுக்கிடுவதாகும். நான் உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற சட்டப் பேரவை கூட்டத் தொடரில் சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 5 என்ற மசோதாவை சட்டப் பேரவை நிறைவேற்றியது. அது என்ன தெரியுமா? அது எவ்வளவு அவசரமான பிரச்சனை தெரியுமா? புயல், வெள்ளம் இவற்றால் பாதிக்கப்பட்ட தஞ்சை போன்ற பிரதேசங்களில் உள்ள குத்தகை வார விவசாயிகள் ஒரு ஆண்டுக் காலம் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் குத்தகை பாக்கியைச் செலுத்த வேண்டியதில்லை, அவர்கள் அவ்வாறு செலுத்த முடியவில்லை என்பதற்காக அவர்கள் மீது வழக்கு போடக்கூடாது என்று அந்த விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய மசோதா அது. மிக முக்கியமானதொரு மசோதா வாகும். அது மறுநாளே அமலுக்கு வந்துவிடும் என்று பலர் நினைத்திருக்கலாம்.

மன்னார்குடியில் உள்ள எங்கள் தோழர்கள் சொல்கிறார்கள், அங்கீகாரம் வரவில்லை என்ற நீதிமன்றத்தில் உள்ளவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று. சட்டத் துறை செயலாளரிடம் கேட்டால் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம், மத்திய சர்க்கார் ஏதோ கேட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஏற்கனவே அவசரச் சட்டமாகப் போடப்பட்டது அது. அதிலிருந்து வாசகம் மாறியிருக்கிறதா என்று கேள்வி கேட்டிருக்கிறார்கள், வாசகம் மாறவில்லை என்று பதில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு மாதமாயிற்று. ஜனவரியில் நிறைவேற்றப்பட்டது. புயலாலும் வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்பட்ட குத்தகை வார விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய மசோதா அது. அதற்கு, மூன்று நாட்கள் முன்னால் வரை ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லை யென்பதைப் பற்றி சிறிது சிந்திக்க வேண்டும்.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1978 பிப்ரவரி 28]

இப்படி நிலை இருந்தால் எவ்வாறு ஒரு மாநில அரசாங்கம் மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு பிரச்சனைக்கு தீர்வு காணமுடியும் என்பதைப் பற்றி இந்த பேரவையும் அரசாங்கமும் யோசிக்க வேண்டும். ஆகவே பஞ்சாபில் நடைபெறக்கூடிய முதல் அமைச்சர்கள் மகாநாட்டில் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் பற்றிப் பேசி மாநில அரசுகளின் அதிகாரங்கள் தெளிவாக்கப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறோம்.

அதே போன்று கண்கரன்ட் லிஸ்ட் தேவை இல்லை. மத்திய சர்க்காரின் அதிகார வரம்பு பற்றிய பிரச்சனை, மாநில சர்க்கார்களின் அதிகார வரம்புபற்றிய பிரச்சனை என்று இருக்க வேண்டுமே தவிர இரண்டு பேர்களுக்கும் சேர்ந்து இருக்கக்கூடிய பிரச்சனை தேவையே இல்லை. ஆகவே, இதைத் தெளிவாக வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேற்கு வங்க முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். பொதுக் கூட்டத்தில் பகிரங்கமாகாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசினால் கூட்டப்பட்ட முதல் அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் ஒரு யோசனை சொன்னார்கள். அதாவது பத்து அத்தியாவசியப் பண்டங்களை எடுத்துக் கொள்வோம். மிக முக்கியமான பண்டங்களை எடுத்துக் கொள்வோம், அவற்றின் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவோம், அவற்றை நாடு முழுவதும் கொள்முதல் செய்து சப்ளிடைஸ்ட் விலையில் மக்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும் என்பதாகும். அப்படிச் செய்தால் விலைவாசி ஏறுது, விலைவாசி ஏறவில்லை என்றால் பஞ்சப்படியை உயர்த்தவேண்டும் என்ற கோரிக்கை எழாது. ஆனால் அந்த யோசனைக்கு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து எந்தவிதமான பதிலும் வரவில்லை என்று வருத்தத்தோடு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த கோரிக்கையை நீங்கள் வலியுறுத்த வேண்டும் என்று இப்போது என்.ஜி.ஓ.க்கள் பஞ்சப்படி உயர்வு வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். மத்திய அரசு இப்போது டி.ஏ. அடுத்த இன்ஸ்டால்மென்ட் கொடுக்க 50 கோடி ரூபாய் ஒதுக்க இருக்கிறார்கள். என்று சொல்கிறார்கள். வேறு வழி இல்லை. காரணம், பல பொருள்களின் விலைகள் உயர்ந்துவிட்டன. வரி உயருகிறது. பொருள்களின் விலைகளும் உயர்கின்றன, அப்போது அகவிலைப் படியை உயர்த்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வருகிறது. உணவுப் பொருள்கள், எண்ணெய் வகைகள், சோப் வகைகள் இவை மக்களுக்கு மிகவும் அவசியம். இப்படிப் பட்ட ஒரு பத்து பொருள்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்திவிட்டால் நிலைமை ஓரளவிற்கு சீரடையும். விலைவாசியை கட்டுப்படுத்த மாட்டோம். ஆனால் அதிக ஊதியம் கேட்கக் கூடாது என்று சொல்லக்கூடாது.

1978 பிப்ரவரி 28]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்துவது மிகவும் அவசியம். மேற்கு வங்க முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன யோசனை, முதல் அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் ஆலோசிக்கப்படவேண்டும். மிக அத்தியாவசியமான பொருள்களை அரசு கொள்முதல் செய்து மக்களுக்கு நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒரு பெரிய பிரச்சனை, வேலையில்லாத திண்டாட்டக் கொடுமையை நகர்ப்புற மக்களும், உணருகிறார்கள், கிராமப்புற மக்களும் உணருகிறார்கள், அனைவரும் உணருகிறார்கள். இதை எப்படித் தீர்க்கப்போகிறோம்? நான் இம்மாதிரி அரசின் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நம்மைப் போன்ற இன்னொரு மாநில சர்க்கார் மேற்கு வங்காள சர்க்கார். நம்மைப்போல் அவர்களும் நிதிநிலை பொறுத்து சிரமப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுப் பார்த்தார்கள், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் காரணமாக அவதிப்படுபவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று. அவர்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

ஆகவே, இவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் தெரியுமா? 1.6 லட்சம் பேர்களுக்கு, மேற்கு வங்கத்தில் உள்ள வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்தில் ஐந்தாண்டுகளாக பதிவு செய்தும் வேலை கிடைக்காதிருந்தால், அந்தக் குடும்பத்திற்கு மாதம் ரூ. 500-க்கு குறைவாக வருமானம் இருந்தால் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மூன்றாண்டுக் காலம் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 வீதம் அரசாங்கம் நிவாரணம் அளிக்கும்—அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வரையில் அல்லது மூன்று ஆண்டுகள், இதில் எது குறைவாக இருக்கிறதோ அது—என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒரு மாநில சர்க்கார் சிரமங்களுக்கு மத்தியில் மத்திய சர்க்காரின் மானியம் இல்லாமல் காட்டியிருக்கும் அடையாள பூர்வமான ஒரு சமீக்கை. குறைந்த வருவாயைக் கொண்டே, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால் அவதிப்படுகிறவர்களுக்கு இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்றால் மத்திய சர்க்கார் அதிக உதவி கொடுத்தால் எந்தளவிற்கு செய்யமுடியும் என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு. இதை நமது மாநில சர்க்காரும் ஆழ்ந்து பரிசீலிப்பது நல்லது.

[பிற்பகல் 12-40]

அதுபோல்தான் வேலை வாய்ப்பற்ற நிலைமை கிராமப்புறத்தில் மேற்கு வங்காளத்தில் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காக இங்கேயும் அதையும் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக சொல்லவில்லை. அப்படி செய்வது உங்களுக்கு நியாயம் என்று தெரிந்தால் உங்கள் அரசாங்கத்திலும் செய்யுங்கள். பல லட்சக்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1978 பிப்ரவரி 23]

கணக்கான பேர்கள் இன்றைக்கு கிராமங்களில் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கமே இவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் எப்படி வேலை கொடுப்பது என்று ஆலோசித்ததாக வேண்டியிருக்கிறது. மேற்கு வங்காளத்தில் என்ன செய்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆளுக்கு இரண்டு கிலோ கோதுமையும் ஒரு ரூபாயும் கொடுத்து வருகிறார்கள், இவர்கள் மூலமாக பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும் இவர்களை பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். விவசாய வேலை இல்லாத நேரத்தில், லட்சக்கணக்கான பேர்கள் நம் நாட்டிலும் இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஜூன் மாதத்தில் அறுவடை முடிந்த பின்னால் அவர்களுக்கு வேலை எதுவும் கிடையாது. லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் முழங்காலை கட்டிக்கொண்டு வேலை எதுவுமின்றி திண்ணையில் தான் இருந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

இதே போன்ற நிலைமை தான் பல மாவட்டங்களிலும் இருப்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். இவர்களை எல்லாம் பயன்படுத்தி பொதுவான வேலைகளில் ஈடுபடுத்தி, அவர்களுக்கு தான்யமாகவும், ஓரளவுக்கு ரூபாயும் கொடுத்து, அவர்களுடைய வேலையில்லாத நிலைமையை போக்குவதோடு, அவர்களுடைய உழைப்புக்கும் மதிப்பு கொடுத்ததாக அமையும். அதே நேரத்தில் வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதாகவும் இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடித்தபடியாக, தொழிலாளர்களுடைய கொள்கை சம்பந்தமாக சில பிரச்சனைகளை இந்த அரசாங்கத்தின் உடனடியான கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பாடி தொழிலாளர்கள் பிரச்சனை, நீண்டகாலமாக பேசப்பட்டு வந்த பிரச்சனை, அங்குள்ள கிளேட்டன் கம்பெனியில் இன்றைக்கு 15 தொழிலாளர்களை பழிவாங்கியிருக்கிறார்கள். மேலும் பலரை நீக்குவதற்கும் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருவதாகத் தெரிகிறது.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், இந்த கம்பெனியின் முதலாளிகளுக்கும் நடைபெற்ற ஒப்பந்தத்தில் குற்றச்சாட்டில் இருப்பவர்கள் மீது விசாரணை நடத்துவோம். அதற்குரிய ரிக்கார்டுகளை முதலமைச்சரிடம் சமர்ப்பிப்போம் என்று சொன்னார்கள். பின்னால் அவர்களே விசாரணை நடத்தினார்கள். ஆனால் சொன்னது போல் அவர்கள் எதுவும் செய்யாமல், உடன்பாட்டிலிருந்து பின்வாங்கி விட்டார்கள். இப்போது 15 பேர்சளை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டார்கள். மேலும் பலரை நீக்குவதற்கு திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, காஷ்வல் லேபர் என்று சொல்லிக் கொண்டு பல குண்டர்களை வேலையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காஷ்வல் லேபர் என்று வைத்துக்கொண்டு, இவர்கள் மூலமாக

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. என். சங்கரய்யா]

சாதாரண தொழிலாளர்களை துன்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் போலீஸ் அணுகுமுறை என்ன என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. 144 தடையுத்தவரவு கிடையாது, ஆனால் போலீஸ் ரெகுலேட்டிங் ஆர்டர் 30-ன் கீழ், கூட்டம் போடுவதற்கு கூட அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது. யூனியனைச் சேர்ந்தவர்கள் புகார்கள் கொண்டுபோய் கொடுத்தால் அவை பதிவு செய்யப்படுவதில்லை. ஆனால் யூனியன் ஆட்கள் மீது யாராவது புகார்கள் கொண்டு வந்ததொடுத்தால், வழக்குப் பதிவு செய்து செக்ஷன் 302-ன் கீழ் எல்லாம் வழக்குகளை போட்டு வருகிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரவிரும்புகிறேன்.

இப்படி ஏகபோக முதலாளிகளாக தங்களை நினைத்துக்கொண்டு அரசாங்கத்தோடு செய்து கொண்ட உடன்பாட்டையும் மீறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், இப்படிப்பட்ட முதலாளிகளை ஏன் என்று கேட்பதற்கு இந்த அரசு சத்தியற்றதாக இருக்கிறதா, இந்த நாட்டிலுள்ள நாலரைக் கோடி மக்களின் அரசாங்கமாக ஆட்சி செய்து வருகின்ற இந்த அரசுக்கு நாங்கள் பணியமாட்டோம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இந்த முதலாளிகளுக்கு அவ்வளவு தைரியம் இருக்கிறதா என்பதைத்தான் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே தான், இன்றைக்கு பாடியில் இப்படிப்பட்ட முதலாளிகளின் ஆதிக்கத்தை அரசு அனுமதிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று டி.ஐ. சைக்கிள்ஸ் நிறுவனம் விஷயமாக நமது அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய நண்பர் தொழிலாளர் அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்களும், தொழிலாளர் துறையும் தொழிலாளர்களை சார்ந்து இருப்பது தான் பொருத்தமானதாக இருக்கும் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இவர்களைப் பொறுத்தவரையில், எத்தனையோ க்ருபுகளை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் இதில் மட்டும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதற்காக, இதை மூடிவிடுவோம் என்று சொன்னால் எப்படி அதை அனுமதிக்க முடியும். நல்ல காலமாக இதன் கோரிக்கையை அரசு மறுத்துவிட்டது. ஆனால் இவர்கள் நஷ்டம் என்று சொல்லி தொழிற்சாலையை மூடிவிடுவதற்கு முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அரசு அனுமதி கொடுக்க மறுத்திருக்கிறது, அதையும் மீறி மூடிவிட்டால் என்ன செய்வது, இவர்களுடைய செய்கையை நாம் அனுமதிக்கப் போகிறோமா? இதற்கென்று வழிகொடுத்து விட்டால், இன்னும் பெரிய முதலாளிகள் எல்லாம் அரசாங்கத்தை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி தங்கள் விருப்பம் போல் நடக்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள். இவர்களைப் போன்று எல்லா முதலாளிகளுக்கும் அந்த நப்பாசை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே, தொழிலாளர்களின்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1978 பிப்ரவரி 28]

நன்மையைக் கருதி மூடிக்கிடக்கின்ற தொழிற்சாலையை திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாணவர்கள் மீது பல வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. மதுரையில் பல கல்லூரி மாணவர்கள் மீது வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை மிக்க பரிவோடு கவனித்து, இந்த வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் பெற்று, மாணவர்கள் கல்லூரிகளில் தொடர்ந்து மாணவர்கள் படிப்பதற்கு தகுந்தவாறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனை, அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. கணவனும் மனைவியும் அரசாங்க ஊழியர்களாக இருந்தால், அவர்களை ஒரேயிடத்தில் பணியாற்றுவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் பல அதிகாரிகளும் இதை கடைபிடிக்க மறுத்து வருகிறார்கள். மத்திய சர்க்காரில் கணவன் இருந்து, மாநில சர்க்காரில் மனைவியிருந்தாலும் ஒரேயிடமாக வேலை மாற்றத்திற்கான இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இது நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல், பல குடும்பங்களும் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

அந்த விதத்தில் சர்க்கார் பணியில் கணவன் மனைவி போன்றவர்கள் பணியாற்றினால், அவர்கள் இருவரும் ஒன்றாக வாழ்வதற்கு யாருடைய தலையீடும் இல்லாமல் அதிகாரிகள் செயல்படுமாறு இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உரிமைகள் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரசியல் கைதிகளைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நக்சலைட்டுகள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களை, ஏற்கனவே பல அரசாங்கம் விடுதலை செய்திருக்கிறது. ஆனால், நாம் மட்டும்தான் இப்படிச் செய்யாமல் இருக்கிறோம். லெனின், வெங்கடேசன், மற்றும் தியாகராஜன் என்று சொல்லக்கூடிய நக்சலைட்டுகள் பல ஆண்டுகளாக சிறையிலே வைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சிறையிலே சிந்தித்து, இப்போது மார்க்ஸிஸ்ட் கொள்கைதான் நல்லது என்று மாறி, அதற்கான கடிதங்களை எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அப்படி எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகள் வந்திருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும் அவர்கள் இன்னும் சிறையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இதேபோல் இன்னும் ஒரு சில நக்சலைட்டுகள் இன்னும் சிறையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது என்ன நியாயம்? இதைப் பற்றி திரு. சரணசிங் அவர்கள் பார்லிமெண்டிலே பதில் அளிக்கையில், இந்த நக்சலைட்டு கைதிகளை விடுதலை செய்யுங்கள் என்று

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. எஸ். சங்கரய்யா]

நாங்கள் சொன்னோம். ஆனால், இதற்கு தமிழ் நாடு அரசுதான் ஆட்சேபணை தெரிவித்திருக்கின்றது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்தான் விடுதலை செய்யவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். இப்படிப்பட்டவர்களை விடுதலை செய்வதிலே தமிழ்நாடு அரசாங்கத்துக்கு என்ன ஆட்சேபணை வந்தது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்தப் பழி தமிழ்நாடு அரசின்மேல் போடப்பட்டுள்ளது. எனவே, இதுகுறித்து இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதேபோல், மற்றும் இரண்டொரு பிரச்சனைகளைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றி சர்ச்சை கிளப்பியிருக்கிறார்கள். எனவே, நான் இதை அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நகரத்திற்கும், கிராமத்திற்கும் இன்றைக்கு முரண்பாடு இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது உண்மையா என்று பார்க்க வேண்டும். கிராமத்திற்கும், நகரத்திற்கும் எவ்விதமான முரண்பாடும் இல்லை. உண்மையான முரண்பாடு என்னவென்றால், கிராமங்களிலே உள்ள சிறு விவசாயிகளுக்கும், நிலப்பிரபுக்களுக்கும் இடையேதான் முரண்பாடு இருக்கிறது. இந்த நிலைமை இன்றைக்கும் இருந்து வருகிறது. நிலப் பிரபுக்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் இடையே உள்ள இந்த முரண்பாட்டை நாம் மாற்றியமைக்க வேண்டும். இதிலே நாம் சுமமா இருந்தால் பிரயோஜனம் இல்லை.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு காலத்திலே 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிலம் என்று சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இன்றைக்கு யாராவது நெஞ்சிலே கையை வைத்துச் சொல்லுங்கள். இந்த 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்பது அமுலில் இருக்கிறது என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்ல முடியுமா? சொல்லுங்கள். கிராமங்களிலே இருக்கின்ற நிலப் பிரபுக்கள் இன்றைக்கு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிலம்தான் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியுமா?

மடங்களைப் பற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களும், ஆளும் கட்சியிலே இருக்கின்ற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களும் அவர்கள் தான் இன்றைக்கு நாட்டிலே அதிகப்படியான நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் டஸ்டிக் அலவன்சு கொடுத்துவிட்டு, ஏதோபாக உரிமையோடு நிலங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்

[திரு. எஸ். சங்கரய்யா]

[1978 பிப்ரவரி 23]

போனால், மூன்றில் ஒரு பங்கு நிலங்களை இவர்கள்தான், இந்த மடங்கள்தான் தனிப்பட்ட முறையில் டிரஸ்ட் என்று அமைத்துக் கொண்டு அனுபவித்துக் கொண்டு வருகின்றார்கள். அதனால் இதற்காவை சட்டத்தை நாம் மாற்றியாக வேண்டும். இதிலே இந்த அரசு கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே உறுதியான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமங்களிலே உள்ள நிலப் பிரபுக்களுக்கும், அங்கேயுள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்கு மிடையேதான் முரண்பாடு இருக்கிறது. கிராமத்திலே இருக்கின்ற ஏழையும், நகரத்திலே இருக்கின்ற ஏழையும் ஒருபக்கம். அதேபோல், கிராமத்திலே இருக்கின்ற நிலப் பிரபுவும், நகரத்திலே இருக்கின்ற ஏகபோக முதலாளியும் மறுபக்கம். இதுதான் உண்மையான மாறுபாடு; பாகுபாடாகும். இவர்களுக்கிடையே தான் உண்மையான போராட்டம் இன்று நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுதான் பரீட்சார்த்தமான, தீர்க்கதரிசனமான உண்மை என்பதை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அதற்கான காரியங்களைச் செய்ய தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், அவர்கள் மேல் சபையிலே ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கையில், மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வந்திருக்கின்ற கைட் லைன்சை வைத்துக் கொண்டு, நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு இருப்பதாகச் செல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே பிரயோஜனமில்லை. ஏனென்றால், ஜனதா அரசாங்கம் நடத்துகின்ற கைட்-லைன்கிலே, அவர்களுடைய கொள்கையின் பேரில் அது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது இன்றைக்கு மாறுபட்டிருக்கின்றது. இது நிலப் பிரபுக்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் உதவி செய்கின்ற வகையிலே இருக்கிறதே தவிர, ஏழைகளுக்கு உதவக்கூடியதாக இல்லை. எனவே, இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்து நமது அரசாங்கம் காரியங்கள் ஆற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடிதண்ணீர், சாக்கடை வசதி போன்ற பல திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை நான் வரவேற்கின்றேன். ஆனால் இதனால் நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு நாம் என்ன தொழிலை, உத்தியோகத்தைக் கொடுக்க முடியும்? இதனால் பிரச்சினை தீர்க்கப் படுமா என்று பார்க்க வேண்டும்.

விவசாயிகளுக்கு கிராமங்களில் ஆண்டிலே 3 மாதங்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. பிறகு வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஏழைகளை முன்னுக்கு கொண்டு வருவதற்கான திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கின்ற நேரத்தில், இயந்திரப் படகுகளுக்காக பிஷர்ஸ் கார்ப்பரேஷனுக்கு 92 லட்ச

1978 பிப்ரவரி 28]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

ரூபாய் கொடுக்க இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்போது, கட்டுமரத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றவனுடைய நிலைமை என்னவாகும்? அவன் நிச்சயமாக பாதிக்கப்படுவான். அதைப் போலத்தான், விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையும் இருக்கிறது. கையில் இருக்கக்கூடிய நிலத்தை வைத்து கடன் வாங்கி, அதற்கு கந்து வட்டி கட்டி கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். இந்த நிலைமைதான் இன்றைக்கு—தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள கிராமங்களிலே இருக்கின்றது என்பதை மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றையத் தினம் இப்படி ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் வேலையின்றி இருக்கக்கூடிய நேரத்திலே, நாம் இதிலே இயந்திரத்தை புகுத்துவது, இயந்திர முறையைக் கையாள்வது சரிதானா என்று பார்க்கவேண்டும். இதனால் எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை போகிறது, பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

அதேபோல், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கின்ற நிலைமையிலே நமக்கு கம்யூட்டர் முறை தேவைதானா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இதனால் எத்தனை இலட்சக்கணக்கானவர்கள் வேலை பாதிக்கப்படுகிறது. இது நம் நாட்டிற்கு பயனுள்ள முறையாகாது. முதலாளித்துவ நாடுகளான ஜப்பான், பிரிட்டன் போன்ற நாடுகளுக்கு உகந்ததாகும். விவசாயிகளுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயச் சட்டம் கொண்டுவந்தோம். அது அமுலில் இருக்கின்றதா என்றால், அது நிறைவேற்றப்படவில்லை.

அதேபோல், இன்றைக்கு உமாநாத் அவர்கள் சொன்னார்கள். கிராமங்களிலே கிசான் போலீஸ் இருக்கிறது என்றார்கள். கிசான் களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். உண்மையில் அப்படி அல்ல. நிலப் பிரபுக்களின் சார்பாக, கிசான்களின் போராட்டத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு பயனுள்ளதாக அது இருக்கிறது.

[பிற்பகல் 12-50]

இன்றைக்கு டி. எஸ். பி.-க்கள், எஸ். பி.-க்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே நான் ஒன்றைக் கூறுகிறேன். இன்றைக்குக் குறைந்த பட்ச கூலிச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் ரொம்ப வருத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமென்றால் முதலிலேயே விவசாயிகளுக்குக் கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். எந்த ஒரு மிராசுதாரும் சரியான கூலியைச் சட்டப்படி கொடுக்காவிட்டால் கைது செய்யப்படுவார் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் நிச்சயம் கிராமங்கள் முன்னேறும்.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1978 பிப்ரவரி 28]

குத்தகை விவசாயிகளை வெளியேற்றிவிட்டு அவர்கள் கிராமப் புறங்களில் பங்களா கட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவன் தொழிலில் மூலதனம் போடப் போகிறான். ஏகபோக முதலாளிகள் சேர்ந்து கொண்டு தமிழகத்திலுள்ள நகரங்களையும், கிராமங்களையும் சுரண்டும் நிலைமைதான் இருக்கிறது. இதைக் கவனத்தில் கொண்டு சரியான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும், குத்தகைச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். பெரும் பாலான குத்தகைதாரர்கள் பதிவு செய்யப்படவில்லை. தடுத்து விட்டார்கள். வாய்மொழி சாட்சியாக வைத்துக் கொண்டு, அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு கிராமப்புறத்தில் மக்களை வைத்துக் கொண்டு அதிகாரிகள் பதிவு செய்யவேண்டும். நிலச் சீர்திருத்தம் மூலமாக நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

ஜனதா கட்சி அரசாங்கத்தின் கொள்கைதான் நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஜனதா கட்சிக் கொள்கை—தீவிர நிலச் சீர்திருத்தத் தைக் கேட்கிறார்களா? ஏகபோக முதலாளிகளிடம் உள்ள தொழில்களை நாட்டுடைமையாக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்களா? ஆனால், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், அதன் முன்னோடிகளும் நாட்டுடைமையாக்கும் கொள்கையையும், நிலச் சீர்திருத்தக் கொள்கையையும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. எப்படி இரண்டும் ஒன்றாகும்? ஒன்றாகக் கூடாது. ஒன்றாக இருக்க வேண்டாம். ஒன்றாகப் போக முயற்சிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜாயின்ட் செக்டார் கம்பெனி என்று தொழில்களை ஜாயின்ட் செக்டாரில் வளர்க்க வேண்டுமென்று முன்பு திட்டமிட்டு 'ஸ்பிக்' கம்பெனியை ஆரம்பித்தார்கள். போன சட்ட மன்றத்திலேயே அது பற்றிக் கேட்டோம். 62 கோடி ரூபாய் மூலதனத்திலே 60 கோடி ரூபாய் மூலதனம் மாநில சர்க்கார், மத்திய சர்க்கார் நிதி உதவி ஸ்தாபனங்கள் போட்டது; தனியார் எம். எம். ஏ. சிதம்பரம் ஒன்றேழுமுக்கால் கோடி ரூபாய்—ஏறத்தாழ இரண்டு கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டு மானேஜிங் டைரக்டர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். பத்து ஆண்டுக் காலத்திற்கு அரசு அவருக்கு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறது. இது என்ன கூட்டு? பொதுமக்கள் பணத்தைக் கொண்டு ஏகபோக முதலாளித்துவத்தைக் வளர்க்கும் கூட்டுத் துறை வேண்டாம். ஏன் நாமே நடத்தக் கூடாது? இன்றைக்கு பேப்பர் இண்டஸ்ட்ரியில் 51 சதவிகிதம் மாநில சர்க்கார் பங்கு. ஆனால் நடப்பது தனிப்பட்ட நிர்வாகம். இதற்குப் பெயர் கூட்டுத் துறையா? எதற்காக இந்த வேடிக்கையான கூட்டு?

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. என். சங்கரய்யா]

சிறு தொழில்களைப் பற்றிக் கூறுகிறார்கள். மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியும் சிறு தொழில்களை பாதுகாக்க வேண்டுமென்று நம்புகிறது. அவர்கள் நம்முடைய நண்பர்கள். அவர்கள் யாரால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்? அவர்கள் டாட்டா, பிர்லா போட்டியில் நிற்க முடியுமா? அந்த ஏகபோக முதலாளிகளோடு இவர்கள் போட்டி போட முடியுமா? இந்தப் பிரச்சினைக்கு அரசாங்கம் பதில் அளிக்க வேண்டும்.

சிறு தொழில்களை வளர்க்க வேண்டுமென்று 30 வருஷமாக காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த காலத்திலிருந்து குடிசைத் தொழில்களை வளர்க்க வேண்டும், சிறு தொழில்களை வளர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் என்ன நிலை? பர்பார்மன்ஸ் பட்ஜெட்டைப் பாருங்கள். செயலில் எந்த வகையில் நிறைவேற்றியிருக்கிறது? உற்பத்தியின் அளவு என்ன? எவ்வளவு பேர் வேலை பெற்றிருக்கிறார்கள்? அந்தக் கதை பரிதாபகமான கதையாகத்தான் இருக்கிறது. ஏகபோக முதலாளிகளிடம் இருக்கக்கூடிய தொழில்களை நாட்டுடைமையாக்காமல் சிறு தொழில்களைப் பாதுகாக்க முடியாது.

விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? இன்றைக்கு நான்கு மாவட்டங்களில் மட்டும், கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் மட்டும் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சென்ற பட்ஜெட்டில் 16,000 நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்பதாக அறிவித்தார்கள். இப்போது இந்த நான்கு மாவட்ட மக்கள் தவிர மற்ற மாவட்ட மக்கள் என்னுவது?

என். ஜி. ஓ.-க்கள் சம்பளம் கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னால் எப்படி? அரிசி விலை உயர்ந்தால் அது அவர்கள் பாடா? இன்னொரு பொருளின் விலை உயர்ந்தால் அது அவர்கள் பாடா? மக்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களை நியாய விலையில் வழங்குவது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்த வேண்டும். அவர்களிடம் மானியம் கேட்க வேண்டும். மத்திய சர்க்காரும் சேர்ந்து கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். ஆகவே, நான்கு மாவட்டங்களில் மட்டும் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்பது போதாது; விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த மாநிலம் பூராவும் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க முன் வர வேண்டும்.

பெரியாறுத் திட்டம், வைகை பாசனத் திட்டம், சென்னை சீரமைப்புத் திட்டம் இவைகளுக்கெல்லாம் உலக வங்கியினுடைய கடன் என்று சொல்லப்படுகிறது. நம்முடைய நாட்டிற்கு உலக வங்கியிடம் கடன் இவ்வளவு சார்ந்துள்ள நிலைமை என்ன?

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1978 பிப்ரவரி 28]

நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே இதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், உலக வங்கி போடுகின்ற நிபந்தனைகள் என்ன, என்ன, அவர்கள் கொடுக்கிற கடனுக்கு என்ன வட்டி விகிதம் வாங்குகிறார்கள். என்ன நோக்கத்தோடு கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்ற விவரங்கள் எல்லாம் தெரியவில்லை.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை உரையைப் பார்த்தால் அதிலே இந்த நிபந்தனைகள் பற்றி, வட்டி விகிதம் பற்றி எல்லாம் சொல்லப்படவில்லை. ஏற்கெனவே நாம் பார்த்திருக்கிறோம், கிணறுகள் வெட்ட கடன் கொடுத்தார்கள். கொடுத்துவிட்டு ஒரு கிணறு தோண்டும்போது இத்தனை அடி தூரம் தாண்டித்தான் இன்னொரு கிணற்றைத் தோண்டவேண்டுமென்று நிபந்தனைகள் போட்டார்கள். உலகமெங்கும் இந்த அடிப்படையிலேதான் கடன் கொடுக்கிறார்களா? இந்த நிபந்தனைகள் இருக்கக் கூடாது. ஆகவே இதைப்பற்றி அரசாங்கம் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரையிலே 43-வது வார்டிலே—பாலகங்காபுரம் பகுதியிலே ஒரு ஆஸ்பத்திரி வேண்டுமென்ற முறையிலே 60 இலட்சம் ரூபாய் செலவிலே அங்கே கட்டப்பட்டது. ஆனால் அங்கே ஒரு ரெஸிடன்ஷியல் மெடிக்கல் ஆபீஸர் இல்லை, நோயாளிகளுக்குத் தேவையான மருந்துகள் இல்லை, அந்த ஆஸ்பத்திரி கட்டப்பட்டதன் நோக்கமோ, ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியிலே நோயாளிகள் அதிகம், எல்லோரும் அங்கே போகவேண்டாம், இங்கே ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டினால் இங்கே போய் வசதிகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற முறையிலேதான். ஆனால் இன்றைக்கு அங்கே அங்கேயே தங்கி கவனிக்கும் மெடிக்கல் ஆபீஸர் போடப்படவில்லை, மருந்துகள் இல்லை என்றால் நோயாளிகள் எங்கே போவார்கள்? ஆகவே, அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மதுரைக்கு குடிநீர் வசதிக்காக வைகை அணைக்கட்டுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து விரைவிலே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுரையிலே பழைய 1-வது வார்டு முதல் 18-வது வார்டு வரையில் உள்ள வீடுகளுக்கு வீட்டு வரிகள் ரிவைஸ் செய்யப்பட்டது. அதனால் வரி உயர்ந்து விட்டது. அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே, அதைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 28]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

மதுரையிலே புஷ்ப வியாபாரிகளுக்கு, இந்த கமிஷன் வியாபாரிகளால் அநேக தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. புஷ்ப விவசாயிகளிடமிருந்து அந்த கமிஷன் வியாபாரிகள் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். ஆயிரம் பூ என்று சொல்லி வாங்கி 500 பூ என்று சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த புஷ்ப வியாபாரிகள் எல்லாம் சேர்ந்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும், முதலமைச்சருக்கும் மனு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, அரசாங்க முத்திரை கொண்ட தராசைத் தான் வைத்து ஆளக்கேண்டுமென்று உத்திரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மதுரை நகராட்சியிலே பணியாற்றிவிட்டு ஓய்வு பெற்றவர்கள் 1970 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னாலே ஓய்வு பெற்றவர்கள் காலமாகிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், அவர்கள் பென்ஷனை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அட்ஹாக் பென்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. அட்ஹாக் என்பதை நீக்கிவிட்டால் மற்ற ரிடையர் ஆனவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்கு பென்ஷன் கிடைக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். அது சம்பந்தமான குறிப்பு நிதி அமைச்சரின் அலுவலகத்தில் சிக்கியிருப்பதாக அறிகிறேன். அதைப் பார்த்து அவர்களுடைய பென்ஷனை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. இரா. முக்தைவா) :
அடுத்து பேசவிருக்கிற உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் உரையை ஐந்து நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

திரு. மா. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் நிதியமைச்சர் நாஞ்சிலார் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள 1978-79 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்ற நேரத்திலே நான் ஒன்றை முதற்கண் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்பாக அதனுடைய மாபெருந் தலைவர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழகத்திலே உள்ள மக்களுக்குக் கொடுத்த உறுதிமொழிகளை எங்கள் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தால், எங்கள் நல்லாட்சி அமைந்தால் நாங்கள் நா நயம் மிக்கவர்களாக மட்டும் அல்ல, நாணயம் மிக்கவர்களாகவும் இருப்போம் என்று முழங்கியதற்கிணங்க, நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் அடித்தளத்

[திரு. மா. சுப்பிரமணியன்] [1978 பிப்ரவரி 28]

திலே உள்ள மக்களுக்காக, சமுதாயத்திலே உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக உழைப்போம் என்ற முழக்கத் திற்கிணங்க அந்தக் கொள்கைகள் முழுமையும் இன்றைக்கு நிதி நிலை அறிக்கையில் திட்டங்களாக வடித்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறித்தான் ஆகவேண்டும்.

ஏனென்றால், இங்கே பேசியவர்கள் நிதியமைச்சர் சமர்ப்பித் துள்ள நிதிநிலையறிக்கையிலே எந்தப் பக்கத்திலேயும் கிராமம், கிராமம் என்றுதான் இருக்கிறது என்று கூறினார்கள். நம் முடைய எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்திலே எந்த ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கைகளும் இதில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று கூறினார்கள். நான் விரிவாகப் பேசுவதற்கு நேரம் இல்லையென்றாலும்கூட நம்முடைய நிதியமைச்சர் நாஞ்சிலார் அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டியிருப் பதை நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

[பிற்பகல் 1-00]

“வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்குதல், வறுமை நிலையை அகற்றுதல், கிராமப்புற வளர்ச்சி, சமுதாயத்தின் அடித்தள மக்களின் மேம்பாடு ஆகியவையே நமது அடிப்படைக் குறிக்கோள்கள்” என்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் மிகவும் அழகாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதை அவர்கள் ஏனோ பார்க்காமல் இருந்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் கிராமப்புற வளர்ச்சி என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஏரிகளைச் செப்பணிடுவதற்காக 111 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 111 கோடி ரூபாயை யார் அனுபவிக்கப்போகிறார்கள்? அந்த 111 கோடி ரூபாயை அந்த மக்கள் அனுபவிக்க போகிறார்கள். கிராமப்புறங்களிலே உள்ள மக்கள் தினந்தோறும் ஒருவேளை சோற்றுக்குப் பிறகு மறுவேளைக்குக் கையைப் பிசைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் இந்த 111 கோடி ரூபாய் பரவலாக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் அந்தப் பணம் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பாகப் பெருகும், வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்ற நேரத்தில் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அந்த அடிப்படையில் கிராமப்புற மக்கள் வேலைவாய்ப்பு பெறுகிறார்கள். அது அரசின் திட்டம். ஒரு ‘வெல் பேர் ஸ்டேட்’ என்று சொல்லும் நேரத்தில், கிராமப் புறங்களுக்கு எந்த அளவிற்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும். அந்த வகையில் இதில் முயற்சி இருக்கிறது என்றால் கிராமங்கள், கிராமங்கள் என்று பேசுவது ஏன், என்று கேட்கக்கூடாது. கிராமப்புறங்களைப் பார்க்கின்ற இதே அரசு, கிராமப்புறங்களைப் பார்க்கின்ற இதே நிதிநிலை அறிக்கை நகரப்புறங்களைப் பார்க்கவே இல்லையா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

1978 பிப்ரவரி 28]

[திரு. மா. சுப்பிரமணியன்]

சென்னை நகரத்தை அழகுபடுத்துவதற்காக 12 கோடி ரூ. 1 ல் ஒதுக்கியிருக்கிறது. கோவை நகரம், சென்னை நகரம், திருச்சி நகரம், மதுரை நகரம் ஆகிய நகரங்களில் ஏழை எளியவர்களின் வாழ்க்கை நிலையை மேம்படுத்துவதற்காக தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறது. குடிநீர்த் திட்டத்திற்காகத் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறது. கழிவு நீரைப் போக்குவதற்காக 12 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் கிராமப்புறங்களை மட்டும் பார்க்காமல், நகர்ப்புறங்களையும் பார்த்துத்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதற்காகத்தான். ஏனென்றால், வெல்பேர் ஸ்டேட் என்று சொல்லப்படும் அரசு பெருவாரியான மக்களுக்குப் பரவலாக நன்மைகள் கிடைக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதுதான் வெல்பேர் ஸ்டேட் என்பதை எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலே கிராமப்புற மக்களுக்கும், நகர்ப்புற மக்களுக்கும் எந்த அளவிற்கு நன்மைகள் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவிற்குத் திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள்.

நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன், என். ஜி. ஒ. க்களாகிய அரசு அலுவலாளர்களுக்கு எந்த அளவிற்கு ஊதியத்தை உயர்த்த முடியுமோ அந்த அளவிற்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். நான் இதைக் குறிப்பிடும் நேரத்தில், இன்றைக்கு என். ஜி. ஒ. க்களுக்காக நீலிக் கண்ணீர் வடிப்பவர்களைப் பார்க்கிறேன். எங்கள் இதயத்தில் நிரந்தரமான ஒரு இடத்தைப் பிடித்திருக்கின்ற என். ஜி. ஒ. க்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன், தமிழகத்திலே இதுவரையிலேயும் எத்தனையோ நிதியமைச்சர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள், எந்த நிதியமைச்சராவது, ஊதியக் குழுவை அமைத்து, அந்த ஊதியக் குழுவின் அறிக்கையை அரசுக்கு சமர்ப்பிப்பதற்குள்ளாக அந்த ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ளும், குறிப்பிட்ட தேதியிருந்து ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று எந்தவொரு நிதியமைச்சராவது இங்கே அறிவித்திருக்கிறார்களா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை நான் குறிப்பிடுகின்ற அதே நேரத்தில், என். ஜி. ஒ. க்களுக்கு எதையும் செய்யவில்லை, என். ஜி. ஒ. க்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்படுகிறது என்று நான் குறிப்பிட மாட்டேன், அவர்களுடைய உரிமைகள் பார்க்கப்பட வேண்டும், அவர்களுடைய உரிமைகள் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே எனக்கு அழுத்தம் திருத்தமான கொள்கையும், எண்ணமும் உண்டு. ஆனால் அதே நேரத்திலே நான் குறிப்பிட விரும்புவதெல்லாம் இங்கே என். ஜி. ஒ. க்களுக்காகவும், கிராமங்களுக்காக அல்லது நகரங்களுக்காக எந்தவொரு திட்டத்தையும் நிதிநிலை அறிக்கையில் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் பொழுது இதையெல்லாம் சாதனை என்று நான் குறிப்பிட மாட்டேன். காரணம், இவையெல்லாம் ஒரு அரசினுடைய குறிக்கோளாக, கடமையாகத்தான் நான் பார்க்கின்றேன்.

[திரு. மா. சுப்பிரமணியன்]

[1978 பிப்ரவரி 28]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி நான் பேசும் நேரத்தில், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் என்னென்ன கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறேன். தமிழகத்திலே இது நாள் வரையிலே தமிழ் மொழிக்காக எத்தனையோ பேர் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள், தமிழ்ப் புலவர்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். வறுமையால் வாடிய புலவர்களுக்கு எப் படிப்பட்ட நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அப்படிப்பட்ட நன்மைகளைச் செய்யாமல் இருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவரின் தலைமையில் அமைந்திருக்கின்ற இந்த அரசு வறுமையால் வாடிய தமிழ்ப் புலவர்களுக்கெல்லாம், அவர்களுடைய பெயர்கள் எடுக்கப்பட்டு, 100 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது.

அதை நான் குறிப்பிடும் நேரத்தில் இந்த அரசு தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுக்கு, சமுதாயத்தில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு எந்த அளவிற்கு நன்மைகள் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவிற்கு நாங்கள் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறோம்.

மாநில உறவுகளையும், மத்திய உறவுகளையும் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில் இங்கே நான் ஒன்றைக் கடமையுணர்ச்சியோடும், பொறுப்புணர்ச்சியோடும் பேச வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். அதைக் குறிப்பிடும் நேரத்திலே, கேரள அரசாங்கத்திலே கடந்த பிப்ரவரி மாதம் 2 ஆம் தேதி, தமிழ்நாட்டிலே கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தொழில்துறையிலே பிற்படுத்தப்பட்ட மாவட்டம், அந்த மாவட்டத்திலேயிருக்கின்ற ஒரு கயிறு தொழிற்சாலையை மூட வேண்டுமென்று கேரள அரசாங்கம் தீர்மானம் நிறைவேற்றியதாகத் தெரிகிறது. அதை அங்கே இருக்கிற இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் திரு பி. எஸ். சீனிவாசன் கொண்டுவந்ததாகவும், அதை அரசினுடைய சார்பாகவும் நிறைவேற்றியதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். அது 'கேரள குரல்' என்ற பத்திரிகையிலே தெளிவாக வந்திருக்கிறது. அதைப் பார்க்கிற நேரத்தில் ஒரு மாநில அரசு உரிமையிலே மற்ற மாநில அரசுகள் எப்படித் தலையிடலாம். அது எந்த அளவுக்கு உண்மை என்பதைப் பரிசீலித்து, இந்த அரசு அதில் தலையிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பெற்று அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பெற்றார்.)

1978 பிப்ரவரி 28]

* **THIRU A. EKAMBARA REDDY** : Mr. Speaker, Sir, I rise to lend my general support to the various developmental schemes formulated by the Hon., Minister for Finance in the Budget.

Now coming to Agriculture, the present Government have aimed at a target of 87 lakh tonnes of foodgrains. last year they aimed at a target of 84 lakh tonnes of foodgrains. In the year previous to that hoped to achieve a target of 74 lakh tonnes of foodgrains. No doubt, the present Government have brought forward certain advantageous schemes to achieve the target. They have proposed to set up an independent Seed Certification Agency for ensuring quality seeds for distribution to ryots and I welcome it.

The other point is that the Co-operative Department are issuing consumption loans and agricultural loans to the credit societies for distribution to the weaker and needy ryots. At the same time I must point out that the cost of fertilisers is not in consonance with the cost of cultivation. I suggest that the present Government should move the Central Government to lower the cost of fertilisers so that the cost of cultivation could be reduced and the target of 87 lakhs tonnes of foodgrains could be achieved.

The opening of Fair Price shops is commendable and at the same time I request the Government to extend the scheme of opening of Fair Price Shops, as already promised by them, to all the districts so as to keep control on prices. Now-a-days essential commodities are being sold at abnormal prices and the weaker and poor sections of the people are not in a position purchase them. So, I request the Hon. Minister for Finance to extend the scheme to the remaining districts at an early date.

Regarding irrigation, the Government have come forward to implement a major Tank Modernisation Project in 1978-79 to increase the holding capacity and the efficiency of large tanks with an ayacut of 500 acres and above. I welcome it but I request that the Government should extend the scheme to the tanks with a lesser ayacut also. They have also got A De-silting and Reclamation Scheme to desilt tanks. In my constituency almost all the

[Thirn A. Ekambara Reddy] [1978 பிப்ரவரி 28]

tanks are river-fed tanks and every year the tanks are being silted up. So, I request the Hon. Minister to implement such schemes for desilting and reclaiming the tanks which are mainly fed by river water and hill streams.

As regards Rural Development Schemes, the main object of them is to increase the income of the rural population. Most of the villagers depend upon agriculture only. The agricultural labourers are not always provided with labour. During the off-season they have to be provided with labour to supplement their income.

There was a Crash Scheme to provide labour for agricultural labourers during the off-season and that scheme was being implemented with the aid of the Central Government. I request the State Government to kindly move the Central Government to revive that crash for rural development so as to provide labour to the agricultural labourers during the off-season to supplement their income.

Regarding health, the opening of mini health centres, is a welcome measure. But there is a scheme of opening limited centres only on the basis of 1 : 1 : 1 ; An expenditure Rs. 18,000 is to be borne by Central Government, State Government and voluntary agencies. Now, there is a prime necessity to open mini health centres as the health needs of the rural population to be preserved. So, I request and suggest that the rate of contribution by the voluntary agency is to be reduced to 1/4th of the total cost of the expenditure. 1/4th of Rs. 18,000, i.e., Rs. 4,500. It is Rs. 6,000 now. They have to bear Rs. 6,000. If it is reduced to Rs. 4,500, more number of mini health centres could be started to provide health care to the deserving, needy patients in the rural area.

Regarding benefit to employees, it is a welcome measure. Those who are getting less than Rs. 200 per month are to get Rs. 25 as relief and those getting more than Rs. 200 p.m. will get Rs. 15 as relief.

While that is a relief, it is a matter of regret that the same concession has not been extended to retired pensioners of Tamil Nadu Government. The Second Pay Commission had recommended that 50 per cent of the relief given to the serving personnel should be given to the retired pensioners also. So, I request that the

1978 பிப்ரவரி 28]

[Thiru A. Ekambara Reddy]

genuine request of the retired pensioners may kindly be considered and relief given to pensioners drawing Rs. 200 less. At least 50 per cent of the concession given to serving personnel may be given as relief to the retired pensioners who have throughout their lives served this State with utmost care.

During his last, budget speech, the Hon. Finance Minister has spoken about the minimum pension to the Tamil Nadu retired employees. It is Rs. 50 here in Madras, whereas it is Rs. 120 in Karnataka and Rs. 110 in Kerala. So, I request the Hon. Finance Minister to see that the minimum pension of the Tamil Nadu pensioners be raised at least to the level of the pay of serving last grade government servant. This is a genuine request which can be kindly considered and I hope the House will join with me in making this unanimous request to the Hon. Finance Minister and I hope the Hon. Finance Minister will kindly accede to the request and also give 50 per cent of the relief now announced to serving employees, to the retired pensioners also, who are hard hit by the financial crises of the present day.

With these words, I conclude my speech and I thank the Hon. Speaker for having given me this opportunity to speak.

(1-10)

திரு க. பாலாஜி : மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1978-79-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று, பாராட்டி என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் நெசவாளப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் நன்மை பயக்கின்ற வகையில் பல திட்டங்களை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்திலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஏழைகள் பயன் பெறுகின்ற வகையில் வரியைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். சிறு விவசாயிகளுக்கு வரியைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப் பலமுனைகளில் நல்லபல திட்டங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் பாலாறு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பாலாற்றில் வருடத்திற்கு ஒரு முறை பெரு வெள்ளம் வருகின்ற நேரத்தில், பல விபத்துக்கள் அந்த ஆற்றில் நடைபெறுகின்றன. அந்தப் பாலாற்றில் பேரறிஞர் அண்ணா

[திரு. க. பாலாஜி]

[1978 பிப்ரவரி 28]

அவர்கள் இருக்கிற காலத்திலே மேம்பாலம் அமைக்க வேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் இருந்தது என்று மக்கள் கூறினார்கள். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காஞ்சிபுரத்திற்கு அருகாமையில் ஓடுகின்ற வேகவதி ஆற்றை நல்ல முறையில் சீரமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த ஆற்றங்கரையில் தான் நலந்தா பல்கலைக் கழகம் இருந்ததாக பெரியவர்கள் கூறுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட புனிதமான ஆற்றை நல்ல முறையில் பண்படுத்தி, ஆற்றின் இருபுறத்திலும் நல்ல முறையில் பூங்காக்களை அமைக்க வேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அவா கொண்டு இருந்தார்கள். காரணம், அந்த ஆறு ஓடும் பகுதியில் நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அந்த ஆற்றங்கரையில் பூங்கா அமைப்பார்களே யானால், அந்த நெசவுத் தொழில் செய்கிற நெசவாளப் பெருங்குடி மக்கள் மாலை நேரத்தில் ஓய்வுபெற ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக் கொள்கிறேன்,

என்னுடைய காஞ்சிபுரம் தொகுதியில் மஞ்சள்நீர் கால்வாய் என்று ஒன்று ஓடுகிறது. அந்த கால்வாயில்தான் நகரத்தின் கழிவுநீர் பூராவும் செல்கிறது. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ரூ. 90,000 அளவில் அதைச் சீர்படுத்தத் திட்டம் போட்டு, அந்த வகையில் சிற்சில இடங்களில் சீர் செய்து விட்டு பிறகு அந்தக் கால்வாய் நல்ல முறையில் இல்லாத காரணத்தினால் சுகாதாரக் கேடு அங்கே ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, அதை உடனடியாக சீரமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல், முரசவாக்கம் அருகே வரும் பாலாற்றை வேகவதி ஆற்றோடு இணைத்தால் காஞ்சிபுரம் விவசாயிகளுக்கு அதிகமான பயன் கிடைக்கும். கிட்டத்தட்ட 2,000 ஏக்கருக்கு மேல் பாசன வசதி கிடைக்கும். ஆகவே, அங்கே ஒரு கால்வாயை 2 பர்லாங்கிலிருந்து 4 பர்லாங்கு தூரத்திற்கு வெட்டி, இணைத்தால் நல்ல முறையில் காஞ்சிபுரம் மக்களுக்கும், அருகாமையிலுள்ள கிராம மக்களுக்கும் குடிநீர் வசதியும், பாசன வசதியும் ஏற்படுத்துவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய காஞ்சிபுரம் தொகுதியில் நெசவாளர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அந்த நெசவாளர்களுக்கு நீண்டகாலக் கடனைக் குறைந்த வட்டியில் கொடுத்து, அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 28]

[திரு. க. பாலாஜி]

நெசவாளர்கள் இருக்கும் காஞ்சிபுரம் பகுதியில் மருத்துவ வசதி இல்லாத காரணத்தால் நெசவாளர்கள் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் மருத்துவ வசதி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட மருத்துவ மனையை நெசவாளர் அதிகம் வாழும் பிள்ளையார்பாளையம் பகுதியில் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல் காஞ்சிபுரத்தை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சுற்றுலா நகராக்க வேண்டுமென்று கூறிவந்தார்கள். காஞ்சிபுரத்திலே தான் உலகத்திலே இருக்கின்ற நாடுகளில் இருந்து வரும் அத்தனைபேரும் வந்து பட்டுப் புடவை வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். அதைச் சுற்றுலா நகராக்கி, அந்த வகையில் அங்கே நல்ல பல திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காஞ்சிபுரத்திலே இருக்கின்ற வீதிகள், ரோடுகள் எல்லாம் மிகவும் பழுதடைந்த நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளை நல்ல முறையில் அமைத்துத்தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த பட்டுஜட் ஏழைகளுக்காக போடப்பட்ட பட்டுஜட். மாற்றுக் கட்சித் தலைவர்கள் இதைக் குறைகூறிப் பேசினார்கள். 'இந்த பட்டுஜட் காகிதத்திலே எழுதப்பட்டுள்ள சர்க்கரை' என்று காகிதப்பூ கதாநாயகன் பேசினார். 'போகாத ஊருக்கு வழிகாட்டுவது போல் இது இருக்கிறது. இது களிமண் மாம்பழம்' என்று பேசினார்கள். ஆனால், இந்த பட்டுஜட் மூலம் புரட்சித் தலைவர் ஊருக்கு வழிகாட்டியிருக்கிறார். உண்மையான சர்க்கரையை அளித்து இருக்கிறார் என்று சொல்லி, பேசுவாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

[பிற்பகல் 1-20]

*திரு. ர. ஜெபமணி : சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை பற்றி நானும் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்கள் அவர்களுடைய கொள்கைகளை வேகம் வேகமாகப் பேசி அதே நேரத்தில் அவர்களுடைய கொள்கைகளை மற்றவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற முயற்சியிலே ஈடுபடுகிறார்கள். எப்படியெல்லாம் மக்களை திசைதிருப்ப முடியும் என்பதுதான் அவர்களுடைய நோக்கம். அவர்கள் இங்கே பேசும்போது ரஷ்யாவிலும், சைனாவிலும் ஏழைகள் இல்லை; அங்கெல்லாம் பிரச்சினைகள் இல்லை என்று சொன்னார்கள், நான் ரஷ்யாவுக்குப் போனதில்லை; சைனாவுக்கும் போனதில்லை. அதனால் அங்கே என்ன நடக்கிறது என்பதும் எனக்குத் தெரியாது.

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1978 பிப்ரவரி 23]

அங்கே எல்லாமே தேசிய உடைமை என்று சொன்னார்கள். மக்களுடைய அறிவையும் தேசிய உடைமையாக அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். அந்த நாடுகளிலே தொழில் நடத்துகிறவர்கள் கூட வெளிநாட்டிலிருந்து தொழிலதிபர்களை இறக்குமதி செய்து தொழில்களை நடத்துகிறார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். நான் அங்கே இருக்கிற கம்யூனிஸ்டுகளைப்பற்றி மட்டும் அப்படி குறிப்பிடுகிறேன் என்று எண்ண வேண்டாம். இங்கும் அப்படித்தான் இருக்கிறது.

திரு. நம்பூதிரிபாட் அவர்கள் கேரளத்தில் முதலமைச்சராக இருக்கும்போது டில்லிக்குச் சென்றார்கள்; பிர்லாவை சந்தித்தார்கள்; அவர்கள் வீட்டிலே விருந்து உண்டார்கள்; விருந்து உண்ட பிறகு கேட்டார்கள். கேரளத்திற்கு வந்து தொழில் ஆரம்பியுங்கள்; நாங்கள் முழு பாதுகாப்பு தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசலாம். ஆனால், இந்தப் போக்கு மிகவும் அபாயகரமானது. அவர்களுடைய கொள்கைக்கு விளம்பரம் கிடைக்க வேண்டும்; அதற்கு என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்வார்கள்.

இனிமேல் முதலமைச்சர் டில்லிக்குச் செல்ல வேண்டியதில்லை. அவர்கள் குறிப்பிட்டார்களே ஜோதிபாசு, அந்த ஜோதிபாசுவை கல்கத்தாவிற்குப் போய்ப் பார்த்து வந்தால் போதும். ஜோதிபாசு சொல்வதைச் செய்தால் இந்த நாடு வளரும் என்று நினைக்கிறார்கள். நீங்கள் எப்போதுமே உள்ளொன்று வைத்துப் புறம் ஒன்று பேசுகிறீர்கள். அப்படிப் பேசிப் பேசி மக்களை ஏமாற்றப் பார்க்கிறீர்கள்; உங்கள் வழிக்கு மக்களை இழுத்துச் செல்லப் பார்க்கிறீர்கள்; மக்களை திசைதிருப்ப முயற்சி செய்கிறீர்கள். நிச்சயமாக அது நடக்காது. நீங்கள் அப்படி நினைத்தால் உண்மையிலேயே நீங்கள்தான் ஏமாந்து போவீர்கள்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே திட்டம் ஒன்றும் இல்லை என்று சொன்னார்கள். திட்டம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். அதைப்பற்றிப் பேச நிறைய நேரம் ஆகும். ஆனால், அவர்களுடைய எண்ணம் என்னவென்றால் மக்களை திசைதிருப்ப வேண்டும்; ஆடுகளை முட்டவிட்டு இடையிலே இரத்தம் டுடிக்க காத்திருக்கிற ஓநாயைப் போல அவர்கள் இருப்பார்கள். இந்த எண்ணம் தான் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே சரியாக ஒன்று நடக்கிறது என்றால் அதை அவர்கள் பொறுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். உடனே எப்படியாவது குழப்பத்தை ஏற்படுத்துவார்கள்.

ஏதோ அவர்களுக்குத்தான் ஏழை மீது அன்பு இருப்பது போலவும் மற்றவர்களுக்கு அன்பு, இரக்கம் இல்லாதது போலவும் பேசுகிறார்கள். ஏழைகளைக் காக்கத்தான் எல்லோரும் ஒட்டு

1978 பிப்ரவரி 28]

[திரு. ர. ஜெபமணி]

கேட்கிறார்கள். யாரும் பணக்காரர்களைக் காக்கப் போகிறோம், ஓட்டுப் போடுங்கள் என்று கேட்பதில்லை. பணக்காரர்களும் பணக்காரர்களைக்காக்க ஓட்டுப்போடுங்கள் என்று கேட்பதில்லை; எல்லோருமே ஏழைகளைக் காக்க ஓட்டுப் போடுங்கள் என்று தான் கேட்கிறார்கள். யாராவது டாட்டாவை காக்க ஓட்டுப் போடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்களா? பிரிஸ்தாவு காக்க ஓட்டுப் போடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்களா? அல்லது டி.வி.எஸ்ஸைக்காக ஓட்டு போடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்களா? அப்படி எந்த ஊரிலும் யாரும் கேட்டதில்லை. அப்படியானால் அவர்கள் இந்த நாட்டு மக்களை எப்படி நினைக்கிறார்கள்? ஆடுகள், மாடுகள், கண்ணில்லாத குழந்தைகள் என்றதானே நினைப்பதாக அர்த்தம். ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கைக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் இது குறித்து எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

அவர்கள் வேகமாகப் பேசி, அவர்கள் கொள்கைகளைத் திணிப்பதில் வல்லவர்கள். இங்கே பேசும்போது சிலர் சொன்னார்கள், இந்த அறிக்கையிலே அண்ணாபிசம் இருக்கிறது என்று; சிலர் கம்யூனிஸமும் இருக்கிறது என்றார்கள். ஆனால், இந்த அறிக்கையிலே கம்யூனிஸமும் இல்லை; காபிட்டலிஸமும் இல்லை; சோஸலிஸமும் இல்லை. இதிலே புதிதாக என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? எதுவுமே புதியதில்லை. 1966-67 ஆம் ஆண்டு எங்கள் தலைவர் பக்தவத்சலம் ஒரு பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்தார்கள். அந்த பட்ஜெட் வெறும் 196 கோடி ரூபாய்க்கானது தான். ஆனால், இன்றைக்கு 700 கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அன்று ஏழை வயோதிகர்களுக்குக் கொடுத்த பென்ஷன் மாதம் 20 ரூபாய். இன்றும் அதே 20 ரூபாய்தான் இருக்கிறது. 20-க்கு 60 ஆக உயர்த்தியிருந்தால் இது ஒரு முற்போக்கு பட்ஜெட் என்று சொல்லியிருப்பேன். அன்றைக்கு இருந்த வரவு-செலவுக்கும் இன்றைக்கு இருக்கிற வரவு-செலவுக்கும் உள்ள விகிதாசாரத்தைப் பார்த்தால் அன்றிருந்தபடியேதான் இருக்கிறது. தொகை மட்டும் பெருகியிருக்கிறது. ஆகவே, இது ஏழைகளை ஏமாற்றக்கூடிய பட்ஜெட்டாகத்தான் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை, 'கொக்கு தலையில் வெண்ணெய் வைத்து பிடிப்பது' என்று சொல்வார்களே, அப்படித்தான் தயாரித்திருக்கிறார்கள். பட்ஜெட்டிலே புரட்சி, புரட்சி என்று சொன்னார்கள். ஆனால், பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது புரட்சியைக் காணவில்லை; வறட்சிதான் நிறைய இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம். அவர்கள் 'வெண்ணெய் தலையிலே கொக்கு வைத்துப் பிடிப்பது' என்று சொன்னார்கள். (பலத்த சிரிப்பு) அது சரியல்ல. கொக்கு தலையிலே வெண்ணெய் என்று மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

[1978 பிப்ரவரி 28]

திரு. ர. ஜெபமணி : தலைவரவர்களே, நான் பேசும் போதெல்லாம் அவர்கள் இப்படித்தான் ஏதாவது ஒன்றைச் சொல்லி, என் பேச்சைத் தடுக்கப் பார்க்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) இராதா அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதை என்னால் கேட்கமுடியவில்லை. அவர்கள் சொன்னதை காதில் வாங்க முடியாமல் என்னுடைய பேரப்பிள்ளை திரு. மி. வின்சென்ட் தடுத்துவிட்டான்.

பட்ஜெட்டை நன்றாக இருக்கிறதென்று சிலர் பாராட்டி னார்கள். சிலர் அதை எதிர்த்தார்கள். ஆனால் பாராட்டுகிற வர்கள் முதலிலே அழகான வார்த்தைகளால் பாராட்டுகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு பின்னாலே, என் தொகுதியில் இது இல்லை, அதைச் செய்ய முடியவில்லை, இதைச் செய்யமுடியவில்லை. இதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லிக் கொள்கிறேன் என்றுதான் சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் எந்த அளவில் இந்த பட்ஜெட்டில் ஒன்றும் இல்லை என்று நன்றாகத் தெரிகிறது.

இதிலேருந்து என்ன புரிகிறது. பட்ஜெட் என்பது காலா காலமாக இப்படித்தான் வந்திருக்கிறது. கவர்னர் அட்ரஸ் இருந்திருந்தால் அதிலே கொள்கையைப் பற்றிப் பேசி அதற்குப் பிறகு பட்ஜெட் வந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அப்படியும் இல்லாமல் மெம்பர்களுக்கும் பேசுவதற்கு அனுமதி இல்லாமல் இப்படி ஒரு பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே, ஏன்? எனக்கு அதைப்பற்றிக்கூட கவலை இல்லை.

பட்ஜெட்டைப் பற்றி நான் ஒன்று சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பட்ஜெட்டிலே ஏதாவது குறை இருந்தால் அதைப்பற்றி பேசுங்கள். மெம்பர்களுக்குப் பேச அனுமதி இல்லை என்று சொல்லி என்னைக் குற்றவாளியாக ஆக்காதீர்கள்.

திரு. ர. ஜெபமணி : நான் யாரையும் திட்ட வரவில்லை ஒரு பெரிய பட்ஜெட்டை, 700, 725 கோடி ரூபாயைச் செல வழிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய மிகப் பெரிய பட்ஜெட்டைத் தரும்போது மிக ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண் டும். அது பூராவும் தவருகிவிடக்கூடாது.

‘தூங்காமை, கல்வி, துணிவுடமை இம் மூன்றும்
நீங்கா நிலஞன் பவர்க்கு’

ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வருவது பெரிதல்ல. அதை நடை முறையில் கொண்டுவருவதுதான் கஷ்டம். முதலமைச்சரின் அறைக் கதவு எப்போதும் திறந்தே இருக்கவேண்டும். அவர்

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. ர. ஜெபமணி]

இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லோர் குறைகளையும் கேட்கவேண்டும். அவர் 24 மணி நேரமும் நாட்டு மக்கள் பிரச்சினையை நினைப்பதிலேயே இருக்கவேண்டுமே தவிர அதை விட்டு விட்டு மற்ற இடத்திற்கு துளியும் போவேன் என்று சொல்வது நாட்டு மக்களின் நலனுக்கு பாதகத்தை ஏற்படுத்திவிடும்.

அதைப் போல். அங்குசம்போல் இருக்கக்கூடிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கு எல்லா வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் 24 மணி நேரமும் நாட்டு மக்களின் நலனில் அக்கறை செலுத்திக்கொண்டிருக்கவேண்டும். நாட்டைப்பற்றி சிந்திப்பதையே விட்டுவிட்டு திசை திருப்பி நாட்டு மக்களுடைய நலனுக்குச் செல்விடுவதைத் தட்டிக் கழிக்கக்கூடாது.

நான் இங்கே அமர்ந்திருக்கும் சக அங்கத்தினர்களுக்குக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த சபைக்கு வராமல் கூட நான் மெம்பராக இருக்க முடியும். மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை வந்து நான் கையெழுத்துப் போட்டு விட்டால் போதும். அப்படி ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் வராமல் இருந்து விட்டால் சபை கூடுவது எப்போது? பட்ஜெட் கொண்டு வருவது எப்போது? சபாநாயகர் உட்காருவது எப்போது? கூட்டம் நடத்துவது எப்போது? சட்டத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் எப்படி? நாம் எல்லோரும் மனச்சாட்சியை வைத்துக் கொண்டு நாட்டு மக்களுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இருக்கிறோம். அதை விட்டு விட்டு நாம் வேறு இடத்திற்குப் போய்க் கொண்டிருக்கக்கூடாது.

நம்முடைய முதலமைச்சர் லெளியே பேசும் போது மிக நன்றாகப் பேசுகிறார்கள். அறிவாளிகளை தேர்ந்தெடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் அகராதியைத் தேடித் தேடிப் பார்த்தேன் அறிவாளி என்பதற்கு என்ன பொருள் என்பது தெரியவில்லை. ஒரு வேளை நான் அதில் இல்லையா என்று ஐயப்பட்டேன். இப்படிப் பேசும் போது மற்றவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்று அவர்கள் பார்ப்பதில்லை. நல்ல வெள்ளை உள்ளம். அவர் எதைச் சொல்கிறார் என்று அவருக்கே தெரியாது. மற்றவருக்கும் தெரியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் ஆகிறது.

திரு. ர. ஜெபமணி : நல்ல மழை பெய்கிற நேரத்தில் நல்லவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தோம் என்று சொல்கிறார்கள். புயல் வெள்ளம் வந்தபோது மிக மிக நல்லவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தோம் புயல் வெள்ளம் வந்தது என்று சொல்ல முடியுமா? எல்லாம் அவர் சொல்கிறார். நல்லவர் 24 மணி நேரமும் நல்ல காரியங்களைச் செய்தால் நிச்சயமாக வரவேற்போம்.

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1978 பிப்ரவரி 28]

கிராமம் வளர வேண்டுமென்று சொன்னால் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டியது மின்சாரம்தான். மின்சாரத்தை எத்தனை மணி நேரம் தருகிறார்களோ அந்த அளவுக்குத்தான் கிராமம் வளர முடியும். அதற்கு என்ன திட்டம் என்பதைப் பற்றிப் பேசி அந்தக் காரியத்தை செய்ய அமைச்சரவர்கள் தங்களது முழு நேரத்தையும் செலவிட வேண்டும். இதிலே முழுக் கவனம் செலுத்த எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். நாட்டை எப்போதும் நினையுங்கள். நாடு முன்னேற நல்ல சிந்தனை யோடு திட்டங்களைத் தீட்டுங்கள்.

(பிற்பகல் 1-30.)

நாங்கள் உங்களுக்கு எப்போதும் உறுதியாக இருப்போம். நாட்டை நினைக்காவிட்டால் எதிரியாக இருப்போம். ஆக, இந்த பட்டுஜெட்டின் மீது நான் நிறைய பேச வேண்டும் என்று நினைத்து எழுதிக் கொண்டு வந்தேன். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்னை திசை திருப்பி விட்டார்கள். இருந்தாலும் நாட்டுக்கு பெரிய ஆபத்தான கதை. ஆகவே, அந்த இடத்தில் நின்றேன். மீண்டும் அவர்கள் என்னை திசை திருப்ப மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்த அளவிற்கு எனக்கு பேச அனுமதித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். ஜெய்ஹிந்த்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1:31 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

(9) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

292. 1960 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 22 ஆம் தேதியன்று ஊர் வளர்ச்சி-உள்ளாட்சித் துறையில் வெளியாகி 1960 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 18 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற தமிழ்நாடு அரசிதழில் பாகம் 1-ஏ பக்கங்கள் 297-313-ல் (ஆங்கிலத்தில்) வெளியான எஸ். ஆர். நெ. பி. 578/1960 ஆம் எண் அறிவிப்பில் அனுமதி வழங்கப் பெற்ற சென்னை மாநகர் மைலாப்பூர்-தேனம் பேட்டை பகுதி நகரமைப்புத் திட்டத்தில் சில மாற்றங்கள்